UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

30
СЕРПНЯ
Число
№ 35
Тижневик „Вісті" виходить
щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
AUGUST 30, 1973

КІССІНДЖЕР – НОВИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОНИХ СПРАВ США

Президент США Р. Ніксон призначив новим міністером закордонних справ свого дотеперішнього радника в справах закордонної політики д-ра Г. Кіссінджера міністром закордонних справ США, на місце дотеперішнього міністра В. Роджерса.

Г. Кіссінджер, властиво він, в імені президента, цілу закордонну політику США. Він підготовив поїздки президента Р. Ніксона до Китаю та Москви, він устійнював програму переговорів, він вів довгі переговори із північними в'єтнамцями в справі закінчення війни у В'єтнамі, без нього президент Р. Ніксон не вчинив ніякого важнішого кроку в американській закордонній політиці.

Наслідком того було деяке роздвоєння в веденні американської закордонної політики, що її офіційним речником був міністер закордонних справ В. Роджерс, а політику, в порозумінні з дорученням президента Р. Ніксона, вів Г. Кіссінджер.

Хоч між Роджерсом та Кіссінджером панувала гармонія відносини й вони зі собою співпрацювали, все-таки чужинні дипломати не знали, до кого властиво звертатися з різними справами. Тепер цю справу президент Р. Ніксон розв'язав, іменуючи Кіссінджера міністром закордонних справ.

Знову загроза для радіостанцій

Від 1953-го року існують і Мюнхені, Німеччина, дві радіостанції, які ганяють сон із комуністичних можновладців. То засновані американцями й вдержувані американськими грішми радіостанції „Свобода", яка передає радіові програми на мовах народів, що живуть у СССР, та радіо „Визволення", що його радіопередачі спрямовані до народів, що живуть у сателітних комуністичних державах й надаються в мовах їхніх мешканців.

Совєтська преса та радіо нераз накидалися на ці радіостанції, приписуючи їм, що вони подають фальшиві інформації про СССР та сателітні країни, хоч редактори радіопередач використовують для своїх інформацій майже виключно совєтські радіопередачі та совєтські журнали й часописи.

Не зважено від газетної та радієвої кампанії, уряд СССР налягав теж на уряд США, щоб він ці радіопередачі припинив. Такої самої думки є теж деякі американські сенатори, які вже нераз домагалися припинення радіопередач. Одначе дотеперішні американські президенти, включно із теперішнім президентом Р. Ніксоном, обстоював конечність існування цих радіостанцій і виплачували гроші на їхнє вдержання.

Тепер німецький журнал „Квік" повідомляє зі столиці Західньої Німеччини Бонн, що, в часі відвідин секретаря совєтської комуністичної партії Л. Брежнєва в Німеччині в травні цього року, Брежнєв договорився з німецьким канцлером Брандтом, що ці обі радіостанції будуть протягом найближчих двох років ступнево зліквідовані.

Годі сказати, чи уряд Західньої Німеччини та США погодилися на домагання Брежнєва, щоб викинути з Німеччини радіостанції „Свобода" та „Вільна Европа". Але уряд США числився з такою можливістю й уже перед кількома роками побудував вежі для передавання програм цих обох радіостанцій в Еспанії, куди телефоном переходять з Мюнхену всі готові програми. В Мюнхені є лише станції для відбору програм із СССР та сателітних держав та працівники радіостанцій, які приготовляють радієві програми для передачі до вищезгаданих країн.

► **Приблизно** одна третина чехословаків із 60,000, що залишили Чехословаччину в 1968 році, після вмаршу совєтських військ, повернулося до ЧССР, на заклик уряду ЧССР, який обіцював усім поворотцям амнестію.

Брежнєв поїхав у Казахстан

З України та російської СССР вислано в Казахстан багато господарських машин, щоб запевнити збір збіжжя, яке цього року, на слідком тривалих дощів, в європейській частині СССР не дописало. Щоб припильнувати збору збіжжя, поїхав туди теж секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв. Ледзи, чи він зробить щось із молотілками та вантажними машинами, що, як пише совєтська преса, тисячами псуються в часі збору збіжжя.

Вищі пенсії

Федеральний прем'єр П. Трюдо заповів, що, починаючи з 1-го жовтня, пенсії для канадських пенсіонерів будуть підвищені на 9.02 долярів місячно, щоб бодай частинно прийти з допомогою пенсіонерам з уваги на великий зріст цін на харчові продукти. На будуче уряд буде що три місяці перевір'яти зріст цін і, евентуально, підвищувати додатки пенсіонерам.

Сі-Пі-Ер купує нові літаки

Канадська летунська лінія Кенедіен Пасіфік Ерлайнс (Сі-Пі-Ер), закупила два великі пасажирські літаки Боінг 747 („Джамбо-джет"), які коштують враз із запасовими частинами та іншими додатками 75 мільйонів долярів. Літаки, що можуть перевозити нараз 350 пасажирів, будуть доставлені в листопаді та грудні цього року. Два дальші літаки такого самого типу Сі-Пі-Ер закупить в 1975-ому році.

Літаки Боінг 747 летять зі скорістю 570 миль на годину на висоті 35,000 стіп. Їх вага з вантажем, що включає 170 тонн (51,000 галюнів) газоліни та 79 тонн іншого вантажу, досягає 1700 тонн. Літак може перелітіти без приземлення 6,300 миль.

І чехи судять українців

В березні ц.р. відбувся в Братиславі суд над чотирма українцями. Суд засудив на три роки тюрми студентку Анну Коцур, проф. Петра Гродського та д-ра Ю. Бача, а на 4 і ½ року тюрми д-ра П. Мурашка. Двоє перших підсудних арештовано в часі їхніх відвідин України й передано чехословацькій поліції. Причини засудження невідомі, але певно ними є діяльність підсудних в українських організаціях. Замітне, що чехословацька преса зовсім не подала вістки ні про арештування ні про суд.

ВИКРИЛИ НАРКОТИКИ

Поліція арештувала в Торонто трьох італійців — одного студента з Італії та двох канадських громадян, які хотіли продати 72 фунти наркотик-героїну вартости 32 мільйони долярів. Героїну перевіз у валізах із подвійним дном один з арештованих італійців із Італії. Канадська та американська поліція слідкували за італійським студентом через цілу дорогу й по дорозі, вибрали героїну зі скриток у валізах, а на її місце насипали звичайної муки.

В ЕСПАНІЇ ПОМЕР КОЛ. КУБИНСЬКИЙ ДИКТАТОР

В Еспанії помер 6 серпня кол. диктатор Куби Ф. Батіста наслідком серцевої атаки. 72-річний Батіста був прихильником 18 років необмеженим володарем Куби. Скинув його з його становища в 1959 році теперішній кубинський диктатор Ф. Кастро. Батіста по ходив з убогої селянської родини й був за професією військовиком.

► **Президент США** Р. Ніксон підписав проект закону про призначення сумми 23 мільярдів долярів на вдержання доріг. З цих грошей управи міст можуть дістати теж допомогу на розбудову міської транспортації (автобусів, підземних залізниць тґд.).

Дальша допомога пенсіонерам

ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ ДЛЯ ПЕНСІОНЕРІВ АЛЬБЕРТИ

Албертський уряд призначив 11 мільйонів долярів на додаткові послуги для 127,000 пенсіонерів та 25,000 осіб, що є на їхньому безпосередньому вдержанні.

Починаючи з 1 жовтня цього року, провінційний уряд буде оплачувати албертським пенсіонерам та їхнім родинам, що є на їхньому безпосередньому вдержанні, окуляри та їхню на праву в оптометристів та покривати кошти вирівняння зубів, їхньої направи та вставлювання містків у що ках.

В програму будуть теж включені різні медичні підв'язки, слухові апарати, ортопедичні черевики, крісла на колесах „віл-черс" та різне медичне та хіруґічне приладдя, потрібне для хворих пенсіонерів. Ці послуги заощадять пенсіонерам 2,280,000 долярів річно.

75,000 албертським пенсіонерам, що дістають допомогу від провінційного уряду в сумі 70 долярів місячно, починаючи від 1-го жовтня ц.р., провінційний уряд доплачуватиме 10 долярів місячно, так, що вони, враз із пенсією від федерального уряду, діставатимуть 180 долярів місячної пенсії. Ця програма коштуватиме провінційний уряд 9 мільйонів долярів у рік.

Заступник албертського прем'єра д-р Г. Горнер проголосив, що його міністерство опрацьовує план оснування в різних осередках провінції „фамілійних ринків" (фемілі маркетес), щоб вмożливити населенню Альберту закупно яринти деяких харчів по значно нижчих цін, як їх числять краниці по містах. То при чиниться значно до обниження коштів прохарчування албертських родин.

Одночасно міністер для справ споживачів заповів, що провінційний уряд звернувся з пропозицією до федерального уряду, щоб збільшив родинні допомоги на діти, починаючи від 1 листопада, замість від 1 січня 1974-го року, як це проголосив федеральний уряд.

Від 1-го жовтня найменша заробітна платня в Альберті для працівників понад 18 років життя буде 1.90 дол., замість дотеперішніх 1.75 дол., а від 1-го квітня 1974 року платня буде збільшена до 2 долярів на годину.

Збільшено теж платню для студентів, які працюють лиш частинно, із 1.25 дол. до 1.40 дол. на годину, а від 1-го квітня 1974 року до 1.50 дол. на годину.

Всі ці полегші, послуги та підвищки введено у зв'язку з великим здорожінням харчів та інших товарів у цілій Канаді.

Наслідком здорожіння збіжжя та муки вже в цьому тижні треба сподівати підвищки цін на хліб на 10 центів на одному буханцеві хліба.

НАДЗВИЧАЙНА СЕСІЯ ПАРЛЯМЕНТУ

Прем'єр П. Трюдо скликав на четвер 30 серпня, надзвичайну сесію парляменту, яка має поладнати справу штрайку 56,000 залізничників, наслідком чого в Канаді наступили різні труднощі в господарському житті. Припускають, що парлямент ухвалить закон, на основі якого залізничники мусять повернутися до праці, а справу підвищки заробітних платень та інших домагань залізничників поладнає окрема комісія, яку призначить парлямент.

Надзвичайна сесія не повинна тривати довше, як три дні. Хоч деякі посли вважають, що парлямент повинен теж зайнятися справою інфляції та великим зростом цін на харчові продукти в Канаді. Тоді парлямент радив би довше й в часі дебати теперішній уряд може навіть дістати заяву недовір'я, якщо не зуміє знайти спосіб, як подолати теперішнім господарським труднощам, що може навіть довести до нових федеральних виборів.

► **З нагоди** „дня морської фльоти" у СССР совєтський адмірал С. Грошков проголосив у газеті „Правда", що СССР вікінчує будову 45,000 тонного літаконосця „Київ", а незабаром буде закінчена будова другого літоконосця „Мінськ", що буде той самої величини.

Уступив Дж. Гендерсон

Дотеперішний провідник опозиції й офіційний провідник послів суспільного кредиту в Альбертській легіслятурі Дж. Гендерсон уступив зі свого становища. Як відомо теперішній провідник партії суспільного кредиту В. Шмідт не є послом й тому провідником послів суспільного кредиту в егіслятурі вибрано Дж. Гендерсона. Одначе Гендерсон повідомив недавно листовно В. Шмідта, що він не буде дальше провідником послів суспільного кредиту в Легіслятурі. За приватними вістками, Гендерсон уступив тому, що Шмідт часто давав йому доручення, яку він має вести політики в Легіслятурі, а Гендерсон, який любить незалежність, не погодився з такою політикою В. Шмідта й тому зрезигнував. У зв'язку з тим є поголоски про розкол у партії суспільного кредиту.

В Африці панує страшна посуха, наслідком чого голодова смерть загрожує мільйонам її мешканців. Багато країн світу спішать з допомогою, щоб рятувати від голодової смерти мешканців Африки. На світлині родина пастухів-мочовинків, яка про йшла далеку дорогу, шукаючи пасовиш для своєї худоби. Одначе вона знайшла лише висушену спе кою пустиню, де їхня худоба згинула з голоду та спраги.
Фото: Допомогова організація при ОН.

Коротки вісти

► **В кол. українській** католицькій церкві в селі Хотінь, та в латинському костелі в селі Цвітовій, оба села в калуському районі, відкрито безбожницькі музеї.

► **Совєтська поліція** заборонила російському письменникові лавреатові нагороди Нобеля А. Солженицинові жити в Москві. Він живе в Москві нелегально, про ти заборони поліції.

► **В Греції** стануть перед судом 56 старшин морської военної фльоти та 13 кол. грецьких політиків та державних діячів, яким закидають, що вони хотіли привернути в Греції владу короля Константина, якого тепер офіційно усунено з престолу.

► **В Москві помер** на 71-му році совєтський командувач польських воїнів під час другої світової війни совєтський генерал Ст. Поплавські, що походив з польської родини й був найвищим совєтським старшиною при польській армії. Всіх совєтських старшин усунено з їхніх становищ у польській армії в 1956 р.

► **Протягом минулих** 70 років, віджили в США їздить автомобілі, у США згинуло в автомобілевих катастрофах 2 мільйони осіб. За той час згинуло у війнах 400,000 американців.

► **Японський прем'єр К.** Танака відвідає в жовтні ц.р. СССР. Танака сподівається врешті заключити із СССР мир, після 26 років, від закінчення другої світової війни.

► **Чеська родина**, складена з чотирьох осіб, яка летіла чехословацьким літаком з Праги до Куби, втікла з літака в Гандер, Канада, де літак брав пальне й попросила канадський уряд про азиль.

► **Король азійської країни** Афганістану 59-річний Могаммед Шах, був на лікуванні в Неаполі. В часі його неприявности відбувся переворот, в наслідок якого проголошено Афганістан республікою. Переворот вчинив шварго короля генерал Дауд, який був командантом 84,000 армії, озброєної совєтською зброєю.

► **СССР замовив за 8.75** мільйонів долярів уряження для нової фабрики жилеток у СССР-в англійській фабриці жилеток „Вілкінсон сворд". Англійці мають теж дати вказівки, як виробляти жилетки.

► **В еспанському соборі** Монсанрес знайдено документи з 15-го віку, в яких подано, що Хр. Колюмб дістав за відкриття Америки суму 36,000 песетів, яка дорівнює нинішнимми пів мільйона долярів.

► **В Польщі 660,000** родин дістало на власність землю із розпарцельованих великих посілостей. До кінця 1975 року в цілому 2,300,000 рільників дістануть на власність землю, що не буде скколективізована.

► **Американський уряд** розбирав інформації про 3,000 організацій та 8,000 різних осіб, які чинять постійно бешкети. Уряд хоче стягати з них податки.

► **Англійські та французькі** компанії та уряди видали на розвиток нового надзвукового літака „Конкорд" уже 2.6 мільярдів долярів.

12 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗІШЕСТЯ

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 158

Брати, пригадую вам Євангелію, котру я вам голосив, котру ви й прийняли, у котрій і стоїте, через котру і спасетеся, коли так її держитесь, як я вам голосив. Інакше ви надармо увірували.

Бо я вам найперше передав, що й прийняв, що Христос умер за наші гріхи за Писаннями і що був похоронений, і що воскрес третього дня за Писаннями, і що явився Кифі, а потім дванадцятьом. потім явився більш як п'ятьом стам братам разом, з котрих багато живуть досі, інші уснули. Потім явився Якову, потім усім апостолам.

Наївець же всіх, наче недородокові, явився і мені. Бо я найменший з апостолів, що недостойний зватись апостолом, бо я переслідував церкву Божу.

Ласкою ж Божою я є тим, ким є, і ласка його не була в мені марна, а більш, ніж вони всі, я працював, та не я, а ласка Божа зі мною. Бо чи я, чи вони, так проповідуємо, і так ви увірували.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 79

У той час приступив до Ісуса один юнак і сказав йому: учителю, що маю доброго робити, щоб мати життя вічне?

А він сказав йому: Чого питаєш мене про те, що добре? Один є добрий. А коли хочеш увійти в життя, сповняй заповіді.

Каже йому: котрі?

А Ісус сказав: Не убивай, не чини перелюбу, не кради, не свідчи фальшиво. Шануй батька й матір і люби ближнього твого, як самого себе.

Каже йому юнак: Усе те сповняв я; чого ще мені недостає?

Сказав йому Ісус: коли хочеш бути досконалий, іди, продай, що маєш, і дай убогим, а матимеш скарб на небі, і прийди та йди за мною.

Коли ж почув юнак слово, відійшов сумний, бо мав велике майно.

А Ісус сказав своїм учням: істинно кажу вам, що трудно багатому увійти в царство небесне.

І ще кажу вам: легше верблюдові крізь вушко голки перейти, як багатому в царство Боже ввійти.

Почувши ж це, учні дивувалися дуже, кажучи: Хто, отже, може бути спасений?

А Ісус поглянув і сказав їм: у людей це неможливе, та в Бога все можливе.

►Генерал чину єзуїтів о П. Аррупе відвідав цього місяця Кубу, де є 27 єзуїтських чеців.

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

1-го вересня: Наради Всеканадської управи Централі Українців Католиків та голов її складових організацій.

19-го серпня Преосв. Кир Андрей поблагословив пам'ятник на площі піонерської церкви Преображення ГНІХ біля Кадворту. Перша церква була збудована 1909 р., а друга стильова 1934 р., її знищила пожежа.

Неділя, 2-го вересня, год. 10 рано Архиерейська Служба Божа та візитація в парафії св. Петра і Павла в Ростерн.

5-го вересня Преосв. Кир Андрей візьме участь в інсталяції нового архиепископа Едмонтону ВПреосвящ. Мекиліа.

9-го вересня, год. 10 рано Архиерейська Служба Божа та візитація в парафії св. Петра і Павла в Курокі.

16-го вересня, год. 10 рано Архиерейська Служба Божа в Орлов.

23-го вересня, год. 10 рано Архиерейська Служба Божа та візитація в місті Вінярд.

30-го вересня, год. 10 рано Архиерейська Служба Божа в Редісон.

6 — 7 жовтня відбудеться Єпархіяльний з'їзд Централі Українців Католиків Саскачевану та її складових організацій БУК, ЛУЖК та УКЮ в парафії св. Петра і Павла в Саскатуні. На з'їзді будуть обговорені справи життя й проблем сучасної дітвори, молоді та родини. Представники з кожної парафії в Єпархії повинні взяти участь.

Нам приємно повідомити наш загал у Саскачевані, що будова священичої резиденції в Гадсон Бей, де парохом є о. В. Костюк, вже майже на викінченні. В Канорі зачато будову гарної і модерної резиденції під проводом о. крилошанина Я. Лящкевича. Є надія, що резиденція буде готова до вжитку перед зимою. Тобто у Норквей почато будову нової резиденції під проводом о. А. Музики. Будова повинна бути закінчена ц.р.

Подаємо до відома наших вірних, що о. С. Юник ЧСВВ парох Кридору та околиці, видав книжку духовних вправ під назвою „Поворот до Христа". Хто бажав би набути цю книжку нехай звертається просто до автора.

ЧОГО МЕНІ НЕДОСТАЄ?

о. В. Л.

Дванадцята неділя — Євангелія від Матея 19; 16 — 26 (Зач. 79)

В Євангелії оповідається про двох юнаків, які — так воно виглядає з першого враження — зуміли в роках своєї молодості, до того ще проведених у достатку, зберегти себе від гріха і залишитися такими чистими від нього, як були малими діти. Ні молодеча легкодушність, ні пишецність, що такі часті в дитини, що вистає в достатку, дивним способом не заторкнули їх.

1. Один з них — то багатий юнак, що зголосився до Ісуса Христа зі справою, яка непокоїла його сумління. Про нього оповідає Євангелія, читана на сь. Літургії в 12-ту неділю по Зіславленні Св. Духа. Цей юнак приступив до Ісуса Христа, окруженого апостолами, і поставив Йому питання: Учителю, що маю доброго робити, щоб мати життя вічне? Ісус Христос сказав йому на це: Коли хочеш увійти в життя, виконуй заповіді. І вичислив йому Божі заповіді від четвертої до десятої, себто ті, що накладають обов'язки супроти ближніх, зачинаючи від батьків, які кожному є найближчими ближніми. Юнак відповів Ісусові Христові самопевно: Все це я виконував замалку; чого мені ще недостає? Ісус відповів йому на це: Коли хочеш у-Коли хочеш бути досконалим, іди, продай, що маєш, і дай убогим, а будеш мати скарб на небі; і прийди та ходи за мною.

Юнак не послухав закли ку Ісуса Христа. Коли він подумав, що йому треба було б розставатися з його великим майном, засумував і мовчки відійшов від Ісуса Христа.

2. Другий такий юнак зкривається в Христовій притчі про блудного сина. Це старший брат блудного сина. Він теж багатий, бо блудний син, опинившися на чужині в нужді, таке говорить про свій батьківський дім: Скільки наємників у домі мого батька збуває хліба, а я тут з голоду гину (Лк. 15, 17). Очевидно, що син такого багатого батька і його єдиний спадкоємець мусів бути багатий. І той старший брат блудного сина мав відвагу, видно теж сказу, говорити батькові: Це стільки літ служу тобі і ніколи твоєї заповіді не переступив (Лк. 15, 29). Рідко зразкова дитина! Обидва юнаки, той дійсний, що голосився в Ісуса Христа, і той вигаданий, що про нього Ісус Христос оповідає у своїй притчі, виглядають на бездоганних. Вони прикладно обов'язкові, суворо виконують заповіді, ніколи їх не переступають. Та в дійсності і одному, і другому „це чогось недостає". Вони самі дають собі похвалу, але той похвали не дає — першому з них Ісус Христос, а другому з них його батько.

Перший з ним не може відірватися від великого маєтку, хоч міг би статн гідним учнем Ісуса Христа, коли б це зробив. Вслід за ним, що відходив у мовчанці і засумуванні, Ісус Христос сказав до апостолів такі слова: легше верблюдові колізь вушко голки перейти, ніж багатому в царство Боже увійти (Мт. 19, 24).

Другий з них показується безсердечним супроти рідного брата, розкаяного і помилуваного доб р и м батьком. Він розжалився на батька за те, що приготовив гостину його братові, який повернувся додому, а йому ніколи не справив гостини, на якій він міг би забавлятися з другими. Йому батько зробив докір: Треба тобі було веселитися і радуватися, що цей твій брат був мертвий і ожив, був згинув і знайшовся (Лк. 15, 32).

3. Як часто трапляється між людьми, навіть беззаконними у виконуванні християнських обов'язків, що вони вдоволені тим, що виконали, вважають себе добрими, може й досконалими, не помічають того, що їм не недостає. Вони відбудуть річну великодню сповідь, вислухають на неділях і святах Службу Божої, прокажуть раніші і вечірні молитви, дадуть на добру ціль жертву з того, що їм збуває, нікому кривди не зроблять. Коли б вони так тяжко гарували і своєю мозольною працею заробляли тільки всього, що „хліб насущний", себто найконечніше для прожитку, свого і своєї родини, може, це й була б задовільна міра, якою вони віддячуються Господу Богу за той один талант з Його руки, куди щедрішої для інших людей. Але так робіть і ті, що з Божої руки дістають більше талантів і ще їх більше собі бажають. Тут уже справді чогось недостає, і то так у думанні, як і в поступуванні. Господа Бога вони збувають лептами, а для себе бажають від Нього талантів. Така відрізка за численні земні і небесні ласки повсім приємно не є задовільною мірою. Хто уважно думає, як для себе просить у Господа Бога того, чого йому недостає, повинен теж питати себе: Чого мені недостає у моїй повинності і вдячності суворим Господа Бога?

Радієва програма КУК

Свого часу ми повідомляли про те, що канадська радієва корпорація Сі-Бі-Сі перебрала на власність фринцузьку радіостанцію в Ст. Боніфас — Вінніпег, з якої протягом 20 років передавано українську програму „Голос рідного краю" та кільна програм в інших мовах. Після перебрання радіостанції, Сі-Бі-Сі відмовилася дати дозвіл на продовження програм в не-англійській та не-французькій мовах, які передавано передше. Керівники радіопередач звернулися за посередництвом КУК до головної управи Сі-Бі-Сі, яка перевела переслухання в цій справі в Монреалі та Ст. Боніфас й у вислід від місяця серпня дозволила на дальшу одноденну передачу в українській мові під назвою „Українська година". Ця програма не має комерційних спонсорів, а фінансову підтримку дістала від Шевченківської фундації. Керівником програми є й далі о. ред. С. Ількв. Цю програму передають кожної неділі від години п'ятої до шостої манітобського часу на хвилях 1030 метра.

Крім того з міста Портедж Ля Прері (60 миль від Вінніпегу) надається постійна українська релігійно-національна програма „Голос Церкви та „Голос рідного краю", що її веде теж о. С. Ількв. Програма надається кожної другої неділі від години другої до третьої манітобського часу на хвилях 920 метра.

ПАТРІЯРХ ДИМИТРІЙ ВІДВІДАВ ХРИСТІЯНСЬКІ МІСТА

Нововибраний царгородський патріярх Димитрій відвідав старинні християнські місцевості в середній Туреччині та над Чорним морем. Він перший з царгородських патріярхів дістав дозвіл на ці відвідини.

Туреччина є заселена мусульманами, які відносяться до християн з ненавистю. Тому в Туреччині священикам та черницям не вільно носити духовного одягу. Навіть священиками-туристам дораджують не ходити в Туреччині в духовному одязі, бо вони можуть наразитися на те, що якийсь сфанатизований мусульманин може його вилаяти, або й плюнути в лице.

Наслідком такого ставлення загалу турецького населення турецький уряд сконфіскував давню резиденцію царгородських патріярхів й цьогодні царгородський патріярх живе в невеличкому чепурному будинкові в одному із відміних передмість Істамбулу. Поруч резиденції патріярха є невелика церква, де патріярх служить богослужби.

Число християн, передусім греків, у Туреччині невелике, дещо понад 100,000 осіб. Їм дозволено жити лише кругом Істанбулу та в Халкидоні, на азійському боці, поблизу Істанбулу. Обмеження для християн відбиваються й на царгородському патріярхові, який залежний в багатьох речах від турецького уряду, який що раз то більше обмежує патріярші права в Туреччині. Тому то й теперішня поїздка патріярха Димитрія до давних християнських церков була незвичайною подією.

Для ілюстрації наставлення турків до християн варто навести приклад з перед кількох років, коли Папа Павло VI відвідав попередникові патріярха Атенагора в Істанбулі й, при тій нагоді, відвідав давній собор св. Софії, який, після зайняття турками Царгороду в 1453-ому році, був перемінений на мусулманську мечеть і щойно 1935-го року турецький президент Ата Тюрк перемінив її на музей. Одначе в св. Софії не можна молитися, бо проти цього протестують турецькі мусулмане. Папа Павло VI відвідав церкву св. Софії й, в часі відвідин, клякнув у церкві й помолився. Другого дня істанбульські газети надрукували статті, в яких накинулися на Папу, що він „зневажив" музей св. Софії.

СЕСТРИ СЛУЖЕБНИЦІ НА АВДІЄНЦІЇ У СВЯТІШОГО ОТЦЯ: Святіший Отець передає Сестрам пам'яткові образки. На світлині зліва: Святіший Отець, сестра Емелія з Мондеру, сестра Аполонія з Вінніпегу, сестра Марія (провін. нач. з Бразилії) і сестра Валерія з Порктону.

Сестри Служебниці в Папи Павла VI-го

ПОДОРОЖ ПО КРАЇНАХ ЕВРОПИ

В суботу, 7-го липня п'ятнадцять Сестер Служебниць з Канади вибралися до Европи.

Перед їх від'їздом Владика Ізидор (Борецький) відслужив в провінційному домі Сестер в Торонто св. Літургію за щасливу подорож і поворот до дому.

Сестри: Богдана, Емілія, Апольонія, Венігна, Сильвія, Августина, Валерія, Христина, Фотинія, Андроніка, Естера, Петронела, Єлисея, Марія-Ніколая й Юнія відлетали тогож вечора літаком з Канади до Европи й на слідуючий день вже були в Римі. По дорозі літак зупинявся в Лондоні, Англія.

Привітавшись щиро з матір'ю Генеральною й усіма Сестрами, канадські Сестри відїхали до „Ватиканського радія" на Службу Божу, яку тоді якраз передавали в Україну (це була неділя).

Вечером ВПреосв. Марію Брінь, секретар Конгрегації Східних Церков і о. П. Мисюк ЧСВВ разом із Сестрами відвідали дім Сестер при в'я Кассія. Сестра Богдана сказала привіт, а Сестра Христина вручила Преосвященному Брінь ікону Богоматері її власноручного виконання в дереві.

В середу, 11-го липня були Сестри на авдієнції у Святішого Отця Папи Павло VI-го. То була щотижнева папська авдієнція, яка однак була спеціяльною для Сестер, бо при кінці авдієнції розійшовся по залі пригнать голос Святішого Отця: „Радісно вітаємо групу Сестер Служебниць Пренепорочної Діви Марії з Канади. Вітаючи вас, складаємо особливший привіт тим спомиж вас, що святкують ювілей монашої професії. Бажаємо, щоб ваші відвідини Риму стали нагодою спеціальної Божої ласки й відновлення вашого рішення жити життям посвяти й служіння тому, до чого Господь вас покликав. Для всіх вас благаю Божого благословення за цінну працю для наших улюблених українських синів і доньок Нехай Божа Мати завжди держить вас у своїй опіці".

Після промови, Папі представлено п'ять Сестер, а саме: Сестру Марію Корчагін, провінційну наст. з Бразилії, Сестру Емілію з Альберти, Сестру Валерію зі Саскачевану, Сестру Апольонію з Манітоби й Сестру Богдану з Онтаріо.

Від понеділка до четверга (за виїмком середи) Сестри відвідували цікавіші місця в Римі: катакомби, церкви, Ватиканський музей, розкопи під базиліюю св. Петра, оглядали „Пієту" і „Мойсея" Міхайлангела, молилися при мощах св. Йосифа, оглядали Український Католицький Університет ім. Папи Климентія, відвідали оо. Василіян, великий й малу семінарію і др. В тих днях вдалося Сестрам побувати також в Помпеях і Пасстум.

У четвер вечором наші Сестри попрощалися з Матір'ю генеральною, котра вибиралася на відвідини до Польщі і як подяку за гостину вручили їй свічку.

У п'ятницю, 13-го липня Сестри вирушили великим автобусом „здобувати" Европу. Були в таких містах Італії: Флоренція, Венеція, Равенна, Сієна, Піза, Асеиж і Генуя; з Німеччині відвідали: Мюнхен, Новий Ульм, і Дахав; у Франції побували в Парижі, Лізіс, Макелер і Лурд та через Марсейль повернули 29-го липня ще раз до Риму на кілька днів. В подорожі по Европі товаришила Сестрам Сестра Бенедикта-лінгвістка та Сестра Адріяна.

Подорож була приємна, корисна, повчаюча й незабутня. Слава й подяка предоброму Богові й Пречистій Дівї за опіку.

ПОМЕР

о. Ярослав Пасічинський

Бл. п. о. Я. Пасічинський помер в Нятлі Н. Дж. 27 липня п.р. Похований о. Ярослав народився 13 січня 1883 року в Задільському, пов. Турка, Україна. Рукоположений на священика Преосв. Константином Чеховичем в Перемишлі 1909 року. Був парохом у Горуцьку, Волі Коблянській та Гримні — в Україні. В Австрії був духовним опікуном хворих та з'язків в околиці Інсбрук. Останньо був капеляном Сестер Служебниць у Філядельфії.

Вічна йому пам'ять

Богослужения: вересень

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
1 вересня — Радвей 10.30
9. — Востена 10.30
16. — Радвей 10.30
23. — Сиоки Лейк 10.30
27. Воздвиженіе — Радвей 10.30
30. — Сиоки Лейк 10.30

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
2 вересня — Кервел 10.30
9. — Рочфорт Бріджс 10.30
16. — Черчіл 10.30
23. — Менлі 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
2 вересня — Делф год. 10.30
9. — Лемонт год. 10.30
14. Воздвиж. Ч. Хреста — Ст. Майкел, Всевічна год. 9.30; Св. Б. 10.30
16. — Восток св. Михаіла год. 10.30
23. — Ст. Майкел
27. Возди. Ч. Хр. — Делф, Всевічна 9.30; Св. Б. 10.30
30. — Лемонт год. 10.30

о. Оз. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
фарми 10.30
Священик виїздить на фарії, а запитає о. М. Мартинків із Едмонтону.

У всіх справах парафіяльних прошу звертатись на адресу о. Мартинкова 12204 - 113 ave. Тел. 455-5534.

9 вересня — Дейлєнд год. 5 веч.
16. — Конерних год. 5 вечером
23. — Голден-фарми год. 5 веч.
30. — Голден год. 5 вечером

о. П. Петриший
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
2 вересня — Редвотер 10.30
8. Різдво Пр. Д. — Редвотер 9
9. — Редвотер 9; Федора 10.30
14. Возди. Ч. Хр. — Редвотер 9
16. — Редвотер 10.30
23. — Редвотер 9; Вог 10.30
30. — Редвотер 10.30

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
2 вересня — Роснітон 10
9. — Атабаска 10
16. — Просперіті 10
21. — Роснітон 10
23. — Атабаска 10
27. — Фрейнс 10
30. — Бойл 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
2 вересня — Мирнам 10; Морхемб 11.30
8. — Мирнам 10
9. — Файделанті 10.30
14. — Мирнам 10
16. — Ллойдмінстер 10.30
23. — Мирнам 10; Бовелон 11.30
30. — Ллойдмінстер 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
2 вересня — Ту Гилс, год. 10
9. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
16. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк, год. 10.30
23. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
30. — Ту Гилс, год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave. Edmonton
9 вересня — Кемровз 9.00; Равид Гіл 11.00
16. — Равид Гіл 9.00; Кемровз 11.00
23. — Кемровз 9.00; Равид Гіл 11.00
30. — Гей Лейкс 10.00 (празник)

о. Р. Страдуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
2 вересня — Левой 10 рано
9. — Ренфурд 10 рано
16. — Іниісфрі-місто 10 рано
21. — Іниісфрі Хі ренч 10 рано
23. — Менвіл 10 рано
27. — Іниісфрі Х ренч 10 рано
30. — Іниісфрі Хі ренч 10 рано

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
2 вересня — Вилна
9. — Стрий
16. — Спеадден
23. — Сокаль
27. Воздвиженія Ч. Хр. — Давінг (храм)
30. — Крейгенд

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
2 вересня — Дерент 10.30
9. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
16. — Дервент 8.30; Вермілион 10.30

САСКАЧЕВАН
о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
2. вересня — Витязь
9. — Норт Баттлефорд; 2.30 попол в Редісон
16. — Мелов Лейк
23. — Норт Баттлефорд
30. — Редісон (АРХИЕРЕЙСЬКА СЛ. БОЖА і празник)

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
2 вересня — Вакав 9.30; Сит. Дж. 11.00
9. — Вакав 9; Прудгом 11
16. — Вакав 10
23. — Вакав 9; Борщів 11
30. — Вакав 9.30; Сокаль 11

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
2. вересня — Пеллі 8.30; Арран місто 10.30 співана
9. — Арран місто 8.30; Пеллі 10.30 співана
11. — Арран місто 9.00 Велика Вечірня з Литію, 10 рано співана Сл. Божа.
16. — Пеллі 8.30; Арран місто 10.30 співана
21. Різдво Преса. Богородиці — Арран місто 8.30; Вайт Вів 10 співана (Празник Церкви)
23. — Арран місто 8.30; Арран Весна 10.30 співана
27. Воздвиженіем Честного й Животворящого Хреста — Пеллі 8.30; Арран місто 10.30 співано
30. — Арран місто 8.30; Пеллі 10.30 співана

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

2 вересня, неділя 11 по Сош. Самуїла
9 вересня, неділя 12 по Сош. Пімена
11 вересня, вівторок Усікн. гол. Івана Хрестителя
14 вересня, п'ятниця Вересень, † Поч. пер. року. Симеона
16 вересня, неділя 13 по Сош. Антима
21 вересня, п'ятниця Різдво Преся. Богородиці
23 вересня, неділя 14 по Сош. Минодори
27 вересня, четвер Воздвиження Чеся. Хреста
30 вересня, неділя 15 по Сош. Софії

Григоріянський календар:

1 вересня, субота † Поч. церк. року. Симеона
2 вересня, неділя 12 по Сош. Маманта
8 вересня, субота **Різдво Преся. Богородиці**
9 вересня, неділя 13 по Сош. Йоакима і Анни
14 вересня, п'ятниця **Воздвиження Чеся. Хреста**
16 вересня, неділя 14 по Сош. Єфимії
23 вересня, неділя 15 по Сош. Зач. Ів. Хрест.
26 вересня, середа **Перест. Івана Богослова**
30 вересня, неділя 16 по Сош. Григорія

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора доставa до всіх місцевостей Альберти. Жадайте даровах ілюстрованих каталогів.

М. Андрій

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

З ПОБУТУ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА В НІМЕЧЧИНІ

12 червня п.р. закінчив Блаженніший Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф відвідини українських осередків в США. Понад кілька сот представників різних організацій, духовенство та вірні під проводом Митрополита Амвросія Сеничина, в товаристві Владик Ярослава Габро і Василя Достина — поприбули Голову Української Католицької Церкви на летовищі Дж. Кеведі в Нью Йорку.

Блаженніший сказав: «Для з'єднання наших церковних національних цілей потрібна є єдність ієрархії та мирян, єдність українського політичного світу у боротьбі за державність. Вимога часу, то єдиний, суцільний фронт у боротьбі за здійснення наших національних і релігійних завдань. Той хто денаціоналізує церкву і суспільство є ренегатом народу».

В імені Митрополита Української Православної Церкви в США прощав Блаженнішого, член консисторії о. М. Земляченко.

Блаженніший закликав, щоб приступити негайно до будови собору Української Католицької Церкви в Мюнхені.

Могутнє «Многая Літа», перепліталось окликами «Слава» та «Прощай наш Патріярше» — супроводило Блаженнішого до літака.

17 червня в день Зелених Свят, Первоієрарх відправив в мінхенському соборі з Владикою Платоном і співслужінні отців Архиєрейську св. Літургію.

В атмосфері єдности, християнської любови та остаточного зрозуміння того, що для важливости справи конечним є підпорядкування особистих проблем — Блаженніший відлетів до Німеччини, останньої зупинки історичної, навколосвітньої подорожі.

У понеділок, 18 червня Бла

Перша зупинка в Зах. Німеччині 13 червня — Дісселдорф, звідки перейхав на тридневий побут до Святопокровської обителі Сестер Студитох у Крефельд-Траар.

Того ж дня вечером відправив Блаженніший, в обительській молитовниці, Архиєрейську св. Літургію. По літургії відбувся концерт в честь Блаженнішого у зустріч з вірними.

Монастир Студитох є тепер під німецьким цивільним урядом, але фактично є українською власністю, цей монастир придбав ще перед війною для Української Католицької Церкви, Митрополит Андрей Шептицький, як і монастир в Буке. Побут Блаженнішого у цьому монастирі пов'язаний саме з його заходами полагодити право власности монастиря, та передачі українському Чинові оо. Студитів.

В суботу, 16 червня Блаженніший відправив Службу Божу в Крефельді та відбув зустріч з вірними. Того ж дня прибув до Мінхену, де на летовищі спонтанно і масово прибули ієрархи. Преосвященний Владика Платон, духовенство, вірні, дітвора і молодь. З ентузіязмом вітали Блаженнішого представники громадських і політичних організацій.

Вечором, в залі будинку Апостольсько Екзарха відбувся концерт в честь Блаженнішого та зустріч з громадянством і вірними.

У промові до присутніх,

Мондерський монастир і його світле минуле

Дм. ПРОКОП

(закінчення з попереднього числа)

В липні 1913 року, завітав до Мондеру Преосв. Никита Будка, а коли 3-го серпни того ж року монастир святкував десятиріччя свого існування, то ладикаа Никита Будка знову приїхав до Мондеру і в часі побуту там посвятив угольний камінь під новозбудований діж-сиротинець. В тому домі жили Сестри, був сиротинець і рідна школа.

Тому, що надія на скорий приїзд нових місіонерів зі старого краю була маленька, оо. Василіяни рішили в 1923 році збудувати новий монастир у Мондері й там виховували нових місіонерів споміж тутешньої молоді. На початок зголосилося п'ятьох кандидатів з різних околиць й так наука й праця вже могла йти своїм руслом. Помалу приїздило все більше ідейних юнаків, що бажали посвятитися на службу Богові в чині св. Василія Великого.

В 1926 році, за старанням о. Крижановського збудовано ще один дім у Мондері, що в ньому замешкали Сестри. Тут мав бути теж їх новіціят та сиротинець.

Коли в 1928 році святкувано 25-річний ювілей Мондерської місії о. Крижановський міг радіти тим, що за 25 років свого існування ця місія мала вже дев'ятьох священиків, п'ятьох братів-студентів, чотирьох домашніх братів і одинадцятьох новиків.

В перших роках мондерський монастир не мав достаточного числа священиків. Аж з початком 1930 року приїхали до Канади о. П. Олінський ЧСВВ та о. В. Каменецький ЧСВВ, а восени того ж року о. Н. Горечко ЧСВВ. Тепер можна вже було почати в монастирі повний курс студій виховання молодих священиків. До помочі згаданим священикам в 1932 році приїхали зі старого краю оо. Василіяни: о. Н. Саварин, о. К. Войтович, а в 1933 році о. Трух, о. В. Бараник і о. М. Романовичі. Попри свою місійну діяльність, всі вони стали вчителями новиків. Від того часу, з мурів монастирського монастиря почали виходити священики канадського виховання.

Першим питомцем мондерського монастиря, що був висвячений в Едмонтоні в 1932 році був о. Т. Добко, а в рік пізніше висвячено в Мондер двох священиків: о. А. Винника та о. І. Процентія. За ними пішли інші. Майже щорічно висвячували нових священиків-місіонерів, які своєю пристрасністю та любов'ю до людей здобули собі пошану і послух в народі.

Через довгі роки, від свого приїзду до Бівер-Лейку, настоятелем монастиря був постійно о. Н. Крижановський, який віддав для цієї установи все своє єство. Коли він залишав Мондер в 1933 році, то найкращою пам'яткою по нім був гарний мондерський шпиталь, який обслуговували Сестри.

Від 1933 до 1937 року настоятелем монастиря був о. А. Филипів, а по його смерти ігуменом став о. Ніл Саварин, що того часу був професором і префектом студій.

Під його вмілим проводом зросло не тільки духовне життя, але також освітньо-літературна праця. В 1938 році побудовано в Мондері новий дім, де приміщено друкарню, та закуплено конечні друкарські машини. Там почав виходити двотижневик „Світло", також започатковано „Бібліотеку добрих книжок", що мала на меті розповсюднювати добру літературу, головно по бібліотеках при народніх чи парафіяльних домах. Великий любитель книжки й друкованого слова загалом, о. Ніл Саварин упорядкував і значно збільшив монастирську бібліотеку, так, що вона стала однією з найкращих бібліотек в Канаді.

В 1940 році помер у США о. Н. Крижановський і під час похорон в Мондері Преосв. Василій виголосив проповідь. Між іншим він говорив: „У цій великій місійній праці піддержував покійного великий ідеал Христа. До того ідеалу бувало спрямована велика його енергія. Він з кількома іншими піонерами затримали український нарід при вірі та при св. Церкві. То була людина досвіду. Він розумів серце українського народу, знав його потреби й що тільки міг, робив сам, навіть те, до чого силою сто го уряду не був обов'язаний. Працював до останньої хвилини. Хто не знав його доброти і любови? І свої і чужі. Сьогодні... він востанне не промовляє до нас: держ'ться своєї Церкви, любіть Бога, любіться взаємно. Нехай минеться негода, хай буде єдність!"

Мондерський монастир має велику заслугу не лише на церковно - релігійному полі. Чим були монастирі в початках історії України, тим був і мондерський монастир в початках нашого поселення в Канаді і тим є досі: розсадником просвіти й народнього освідомлення в усіх ділянках життя: релігійній, національній, суспільно-політичній і культурній. Саме з цього монастиря ішли старання про відкриття державних шкіл з правом навчання української мови; вони давали початок і напрям організаційному життю, організували й вели ріднї школи, основували товариства, будували народні доми й вели в них працю.

Мондерський монастир має крім у своїх мурах ще дві цінні речі, а саме архів, що для майбутнього історика нашого життя в Канаді буде необхідним і достовірним джерелом різних документів і матеріялів та музей, що має тисячі дуже цінних експонатів.

З нагоди 70 річчя заснування мондерського монастиря нехай ця скромна стаття буде невіянучим вінком подяки від нас піонерів всім тим, що трудилися в тій інституції.

Честь, кому честь!

УКРАЇНА МОЇМИ ОЧИМА

Анна-Галя ГОРБАЧ

ОБЕРНЕНИЙ БІК МЕДАЛІ

Багато молодих українців, відчуваючи задушливу атмосферу, що створюється мимоволі при таких ненормальних умовинах, викликаних штучно підтримуванням шизофренією на національно-культурному відтинку, коли одне деклямується і пишеться, а протилежне практикується, вдаються до екстремів і провокують кого слід на кожному кроці.

Що кожний свідомий українець, не зважаючи на його політичні переконання, стає уже „вперечником" щодо мови, хай свідчить кілька прикладів, що їх я особисто пережила:

У львівському трамваї йдуть молоді дівчата — старшокласниці й розмовляють по-українськи. Підходить до гуртка товаришка, мабуть росіянка, то вони переходять враз на російську мову. Поважна громадянка встає і звертається до дівчат: „Ганьба вам! Знаєте за що?" При наступній зупинці виходить, залишивши приголомшених дівчат.

Молодого російського хлопця, що „зайшов" пройхався львівським автобусом, сміймала кондукторка на гарячім і хоче йому наложити кару. Це енергічна українська дівчина, що почувається володарюю в своїм автобусі. Хлопець кричить, лається непристойно. Встає студентка, хапає його за комір і виштовхує до дверей: „Ти тут в Європі, а не в Азії, тут жінок шанують і не обзивають непристойними словами!" Хлопець з червоним обличчям вискакує з автобусу і втікає.

Після відвідин одного з львівських музеїв сходжу зі знайомим сходами вниз, де велика група відвідувачів же на провідника по музеї. Всі вони розмовляють російською мовою. Провідник, молодий мужчина, спереча ється з начальством і заявляє голосно, що всім стає чутно: „Я український провідник і по-російськи нічого виясновати не буду. Хай вони спрацюються мене розуміти".

— Звідки ці росіяни у Львові? — питаю знайомого.

— Тут же ніколи росіян не було.

— Це післявоєнна „братня допомога". Російські заводи будували в західних областях філіяли і присилали сюди своїх робітників фахівців, що переїхали жити сюди зі своїми родинами Криму того, чимало українців зі східних земель, що приїхали після війни сюди, були в національному відношенні „гібриди". Вони вийшли з мішаних подружж, де український партнер зі страху перед закидом у націоналізмі приховував свою національну приналежність.

Зайшла в Києві в крамницю з народними тканинами, щоб вишукати якісь подарки. Гарна чорнявка в гуцульському стилізованому киптарі неприв'язно обслуговує людей. Говорить зона по-російськи. Коли я звертаюся до неї з якимсь запитом, ледве відповідає.

— Як ви вже одягнули як український киптар, то говоріть бодай по-українськи, кажу до неї.

(закінчення на стор. 6.)

Мир починається від свободи кожної людини

Ф. С. МАНОР
Прерійний кореспондент Канадської Сцени

Конференція Європейської безпеки, відложена у липні в Гельсінках, яка має продовжатися в Женеві збуджує велике зацікавлення у кожного канадця європейського походження.

Це зацікавлення іде у двох напрямках: вирішується майбутнє їх давніх батьківщин, і бутнє їх давніх батьківщин, і в додатку. Канада твердо настоює на тому, що не може бути миру, ні безпеки, ні кінця „холодної війни" доки не буде свободи руху через все ще стійкі ідеологічні кордони.

Міністер закордонних справ Канади М. Шарп висловив думку мільйонів канадців, новихі старих, коли сказав, що, доки А не зможе одружитися з Б без втручання держави і доки вони не зможуть оселитися там, де хочуть жити, немає виглядів на якенебудь тривале замирення.

Коли міністер закордонних справ СРСР А. Громико зневажливо поставився до напоєлегливости п. Шарпа, мовляв, це дрібниці, а конференцію 35 європейських націй та двох північноамериканських потуг — США і Канади — скликано для того, щоб вирішити проважливі питання миру та безпеки, забуття (то всіх інших сповидних проблем, ру стих фраз і кличів, якими тепер перекидаються), п. Шарп дуже рішуче стверднув, що немає націй, яка більше бажала б миру між народами, як Канада, але мир починається з людських контактів, а не, як він мір додати, з цегляних мурів, замінованого поля, вартових веж і всіх інших гнетів „народних" режимів, все ще таких наявних в Европі.

В Канаді проживає, надто багато роз'єднаних родин, а в Европі надто багато дідів, які ніколи не бачили своїх канадських внуків і яким комуністичні уряди, захлинаючись словом „детант", відмовляють відвідати цю країну, не вийти тоді, коли родина в Канаді готова покрити всі кошти.

Група празьких інтелігентів надіслала заяву до Гельсінок, в якій сказано таке: „Зявляємо, що дійсна співпраця і безпека неможливі в Европі без свобідного руху через кордони, що вони немислимі, коли в будь-якій країні подорожування за кордоном, — можливі лиш для упривілейованої меншости".

Чеські інтелігенти взагалі не мали змоги прийти до голосу на нараді в Гельсінках, але їхні почування, і почування великого числа інших європейців — в Україні, Східній Німеччині, Польщі, Болгарії — ясно висловила Канада.

У хвості післявоєнної Европи тодішній британський секретар закордонних справ Е. Бевін уявляв собі майбутність, в якій він міг би підійти до каси, купити квиток до будь-якої частини Европи і вийхати негайно. Три десятиліття пізніше ця мрія все ще чалежить до сфери мрій.

Якщо велика конференція безпеки не зможе перевести цієї мрії в дійсність, — пійсність, яка стосуватиметься так само британців і канадця, як чеха і росіянина, — тоді її офіціозні формули й комунікати здаватимуться тільки дешевою оманою.

БАТУРИН

Історична повість (93)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Поспішними маршами могли ми дігнати його, зневолити до рішаючого бою, а як ні, то обійти московську армію та вийти в Москву».

«Язиком...»

Генерал Левенгавпт здиновано глянув на полковника.

«Язиком, пане генерале. Наша армія втомлена і виснажена, чим дальше в глиб Московщини, тим тяжше діставати з далекої Швеції скріплення в людях і в воєнних матеріялах, до того надходить зима, а вона, чим дальше на північ, тим жорстокійша. Я не дивуюся, що його милість корель повернув на Україну».

«А там, гадаєте, краще?

«Україна край дуже багатий, медом і молоком текучий. Підсоння там, мабуть, тепліше, бо все таки більше на полудне, а до того Мазепа».

Генерал Левенгавпт закрив свою латинську книжку і силувався всунути її поміж гузики свого каптана.

«Кажуть, цей Мазепа знаменито латинською мовою балака».

Гілленкрок усміхнув ся: «Як Ціцерон. І взагалі людина він дуже освічена, бувала, світовий чоловік, добростойний».

«Цікаво, — і Левенгавпт, відсуваючи чарку набік, зітхнув. На його під вечір находив гірший смуток, прямо меляйколія.

А тепер вечеріло, в кватирі темніло, так що Гілленкрок нічого вже не бачив на своїй карті, до котрої, розмовляючи з Левенгавптом, все таки деколи зазирав.

«Достойний чоловік отсей Мазепа, кажете? — повторив Левенгавпт. — Гарно. Побачимо. Та тільки я боюсь, чи не підступ це, бо говорять, що гетьман, то великий лис. Щоб не перехитрив він нашого легковіряого короля».

«Щоб тільки рішився перейти до нас, бо не уявляєте собі, як важке його положення. Москалі скрізь на Україні залогами стоять. Цар багато війська від гетьмана бере, повзяв теж чимало вимагає. Якщо Мазепа вирветься з тієї опресії, так видно, що він грач першої міри».

«А король?»

«Король дождадеться його. Його милість останніми днями дуже неспокійний зробився. Хвилини на місці не посидить. На коня і їде кудись. Навіть без асистенції. Боюсь, щоб йому знов щось нового не стрілало до голови».

«А де король тепер?»

«Питайте вітру в полі. Може в Ларивіці, в Комарні, а може аж в Орлівці, де наші передні сторожі з Гельмом стоять. Носить з ним понад Десною, ще да на Москалів наткнеться».

«З ким поїхав?»

«В тім то й біда, що і тепер асистенції не взяв. Кільох трабантів і невідступний Гультман».

«Віриий, як пес».

«Але старий. Погадайте, генерале, колиб вони так дійсно зустрінулися де з московською патр у л е ю. Що тоді? Король не втікав би. Бийсбй. Знаю його».

«Всі ми його знаємо і тому журимося».

«Боже ти мій, що нам з тим хлопчиськом... з його милостю робити?» — поправився квартирмайстер. «Він занапастить себе, він ніби нарочно своєї згуби шукає».

«Ні, згуба шукає його. А він, щоб показати, що не боїться, робить те все, що робить».

І оба вірні офіцери стали журитися своїм улюбленим вождом, забуваючи, що перед хвилиною нарікали на нього.

«Можеб розіслати окремі патрулі?»

«Боронн Боже! Не смійте! Зустріне, догадається і ще дальше поїде. Нарочно, щоб переконати нас, що во ля його сильніша від нашої турботи про нього і від любови».

«Боже великий, бережи його милість короля!» — і оба повернулися до вікон.

Смеркалося. В таборі роз палювали огнища, щоб варити страву, гріття при них і балакати. З вікна, крізь котре дивився Левенгавпт, видно було дорогу з Орлівки до Гірок. В Орлівці, відділений о які три милі, стояли передові відділи шведські під команд о ю Гельма, а в Гірках король Карло.

«А що не казав я!» — радісно від свого вікна крикнув Гілленкрок.

«Король від Гельма з Орлівки вертає».

Але Левенгавпт відповів. «Це не король. Це якийсь більший гурт, а ви самі говорили, що король тільки з кількома трабантами і з Гульманом поїхав. Тут любодей, як здалеку оцінити можна, більше сотні».

«Більше», — притакнув в Гілленкрок. «Хтож би то такий?»...

І оба, не надумуючись довго, вбрали капелюхи, накинули на себе плащі й пішли, мало що не побігли назустріч незнайомим гостям.

Перед віздовими воротами до села побачили гурт їздців на гарних, породистих конях. На людях довгі плащі, дорогими футрами підбиті, на конях упряж срібна, або й золочена. Поміж ними на білому, арабському кони мужчина, мізерну літ можна було числити коло 60, у соболевій шапці і в такомуж футрі, з булавою золотою, густо самоцвітами озділеною.

«Його милість король у таборі?» — питався шведського офіцера, що вибіг із вартівні, побачивши нєсподівапих гостей.

Знав, що це не цар, бо цар високий і старший, а цей був середнього росту і дивно гарного та ввічливого обличчя. Хтоб не був — видно, персона достойна, котру треба привітати гідно. Дав знак, варта вискочила, уставилася перед воротами і відала честь.

«Його милости корель в Гірках немає», — відповів офіцер.

«А деж?»

«Невідомо»

«Коли його милість повернє?»

«Не можемо сказати».

«Так, будь ласка, доложіт його милости королеві, що гетьман Мазепа з близьких околиць людьми приїздив вітати його милість короля шведського на українській землі».

Офіцер витягнувся, як струна. Гілленкрок і Левенгавпт віддавали честь належну пануючим.

Гетьман відклонився, повернув конем і весь його гурт, як вітер, помчав дорогою з Гірок до Орлівки.

«Гетьман Мазепа!» — залунало кругом по шведському таборі.

Король Карло вернув пізно вночі з одної зі своїх небезпечних екскурзій. Був мовчазливий і хмарний. Ніхто не смів питатися чому.

Але почувши про гостину Мазепи оживився. «Гетьман? Мазепа?... Ляпалі, ляпалі».

«Ні, милостє ваша, гетьман Мазепа приїздив тут у свої власній особі. З ним багато старшин, що найвизначніших його людей».

«Який же він?»

«Достойний, як володар?»

«Коні?»

«Гарні, породисті. Упряж і збруя дорога. Одяги теж. Навіть за дорогі, як на військову. Святочні».

«У них такий звичай. А яке враження на вас зробив?»

«Гарне. Навіть дуже». — відповів Левенгавпт. «Видно, що люди військові, але не дикі».

«Так і добре. Побачимо».

Король зараз таки цієї ночи вислав людей до гетьманської кватири. Дякував за вваживість і за гостину, жалував, що не було його в таборі і просив, щоб гетьман зволив потрудитися до нього завтра перед полуднем. Король чекатиме.

За вечерею Карло був такий розмовний, як давно,

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Альберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

МЕДИЧНА АСОЦІЯЦІЯ
Plaza Medical Association
(LONDONDERRY)
проголошує відкриття нової канцелярії при
#204 Londonderry Professional Bldg.
13717 - 70 Street Edmonton T5S 3C8
Тел.: 478-2958 Відкрито від 1 до 9 год. веч.
Д-р Л. Л. ТЕ — Алергія і внутрішня медицина
Д-р М. ВАРЕНИЦЯ — практика, обмежена до психіятрії
Д-р И. В. ТАНАСЮК — Заг. лік. практика
Д-р А. МАРТИНЮК — практика, обмежена до психіятрії
Д-р М. С. ЯКИМЕЧКО — практика, обмежена до психіятрії
Також дальше приймається пацієнтів при Griesbach Plaza

Помер

бл. п. д-р Микола Рибак

У місті Філядельфії США на 83-му році життя в п'ятницю, 3-го серпня п.р. помер бл. п. д-р Микола Рибак. Покійний то колишній адвокат і нотар у Галичині, доцент і проректор Української високої економічної школи в Мюнхені, кол. голова Т-ва „Обнова" і др.

Покійного похоронено 7-го серпня на українському католицькому цвинтарі у Факс Чейс.

Вічна йому пам'ять

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✠ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✠ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ✠ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✠ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

ШКОЛА ВЖЕ ЗА ПЛЕЧИМА

Нижче передруковуємо статтю недавно померлого заслуженого українського священика-патріота почесного крилошанина о. Михайла Оленьчука у зв'язку із початком шкільного року. Стаття й сьогодні не втратила своєї актуальности.

Редакція

* * *

Школа вже за плечима. Не забувайте про це українські батьки, не забувайте про це українські учні.

Згадкою про школу не хочу псувати школярям радісного настрою останніх днів вакацій. Однак уже тепер треба пригадати школу, щоб новий навчальний рік був успішніший ніж був минулий. Наші рідношкільні комітети здебільшого починають метушитись, коли навчання вже почалося, а в газетах з'являться статті „На порозі шкільного року", здебільшого тоді, коли школярі той поріг переступили.

Нехай цей шкільний рік не застукає нас малопідготованими або зовсім не підготованими. Вже тепер кожній українській громаді треба знати, що вона може в себе зробити і що вона повинна зробити для релігійного й національного виховання дітей і молоді.

ЗНОВУ ЗА КНИЖКУ

Ще кільканадцять днів, і вам, школярі і студенти, доведеться попрощатися з місцем вашого вакаційного перебування і знову братися за книжку.

Після відпочинку, зі засмаленим обличчям, зі сяючими оптимізмом очима, ви ось-ось станете віч-навіч з новим шкільним роком. Що він принесе? Нове знання, нові успіхи, що їх одержите ціною пильної і постійної праці.

Працюють ваші батьки, працюють ваші старші знайомі; до праці треба взятися й вам. Увесь світ працює. Працею зайнята і наша люба країна Канада і наша дорога Україна — батьківщина нашого народу. Тільки на цвинтарях цілковита тишина; хто живий, той займається творчою працею.

Ваша праця — це, власне, підготовка до майбутньої праці. На це ви здобуваєте знання, на це вам потрібний сильний характер.

Знаємо з історії життя славних людей, що щира, пильна праця від наймолодших літ життя не раз зробила з бідного хлопчини світової слави вченого, людину великих заслуг для своєї батьківщини і всього людства. Від вас сподіваються добра аж дві країни: Канада й Україна.

І ви теж маєте побільшувати в майбутності скарбницю її культури, будувати її велич. Щоб ви могли справдити надії, які на вас покладаємо, мусите пильно вчитися, студіювати, щиро працювати в новому шкільному році, здобувати солідне знання.

До пильности в праці над здобуванням знання, нехай вас заохочує свідомість, що цього вимагає від вас Бог. Знаєте притчу Ісуса Христа про таланти. Ті слуги, що совісною працею подвоїли таланти, дістали похвалу; а ледачий і лінивий слуга, який свій талант закопав у землю, дістав догану й кару.

У новому шкільному році хай ваш розвиток буде всебічний і гармонійний. Мусите дбати теж про здоров'я тіла. Згідна з християнською мораллю є стародавня засада: „В здоровому тілі — здорова душа".

До дбайливости про тіло заохочують вас теж гарні приклади зі Святого Письма. Мойсей, великий провідник ізраїльського народу, визначався великою фізичною справністю, коли довгі роки вів свій народ через пустиню до Палестини. Цар Давид добре володів списом і метавкою, боровся з левом, завдяки Божій помочі і своїй зручності переміг велетня Голіята. Апостол народів св. Павло багато перетерпів для Ісуса Христа: був битий, в'язнений, переслідуваний ворогами. Божа ласка і гарт тіла дозволили йому виконати тяжкі труди.

І ви дбайте про здоров'я і фізичний гарт для доброго самопочуття, щоб ви могли працювати над здобуванням знання і чесноти.

І так треба йти і дальше в життя. Треба дбати про душу і старатись, щоб була прикрашена Божою ласкою й чеснотами і подобалася нашому Творцеві. Ця дбайливість про душу нехай буде завжди в програмі ваших старань і заходів цього року. Людина складається з душі і тіла, тож і про душу треба дбати. Пам'ятайте пересторогу Господа нашого Ісуса Христа: „Що поможе людині, коли вона й цілий світ посіла б, а душу занапастила?".

„ВСЕ, ЩО ПРАВДИВЕ"

Підучи назад у школу, майте в пам'яті теж слова св. Павла (Лист до Филип'ян 4,8): „брати, все, що правдиве, що чисте, що справедливе, що святе, що любе, що добросливе, чи яка чеснота, чи яка похвала, — над усім цим міркуйте".

Якщо щиро бажаєте працювати над своєю душею, збагачувати її в чесноти, зміцнювати в ній життя Божої ласки, то пам'ятайте про найуспішніші засоби, а саме про молитву, вивчання релігії, св. Письмо, релігійні книжки, а понад усе — сповідь і св. Причастя.

Чи треба пригадувати обов'язок вірности рідній Церкві і народові? Вивчати релігію в українському обряді, вивчати історію України, вивчати мову великого українського народу — це ваш обов'язок, школярі й студенти. На цю пору маємо в західних провінціях Канади не тільки рідні школи; української мови навчають теж у середніх школах і в університетах. Можемо домогтись ще кращих успіхів, однак вже тепер мусимо користуватись тими можливостями, які в нас уже є.

Хто не знає того простого і щирого віршика: „Мово рідна, слово рідне"? Хто слово рідне забуває, той — каже вірш — у грудях не серденько, але камінь має. Як дуже хотілося би, щоб у всіх наших хлопців і дівчат у грудях було серце, а не камінь.

„Кожна розумна людина починає діло, приклакаючи Бога на поміч". Так сказав уже старовинний грецький філософ Платон. Божої помочі треба й тобі, українська молоде. Хай Він ласкаво поблагословить тебе і всіх тих, що дбають за твою освіту й виховання.

Вісті з Едмонтону

ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ

Шкільний рік на Курсах українознавства ім. Івана Франка в Едмонтоні починається в суботу, 1 вересня 1973 р. спільними богослуженнями в обидвох катедральних храмах: св. Покрова та св. Івана о год. 9-ій ранку. По богослуженнях відбудуться записи на всі курси: від І до V в Рідній школі св. Івана 10611 - 110 Ave., і тоді учні, які мають поправки, складатимуть іспити з предмету, що з нього дістали незадовільну оцінку. Питатимуть учителі, які викладали дотичний предмет минулого шкільного року 1972/73.

Вступні іспити на 1-ий курс відбудуться щойно в суботу, 8 вересня в школі св. Василія В. (116 Ave і 702 вул.), де проходитиме навчання учнів Курсів українознавства, як і минулими роками. До іспитів на 1-ий курс будуть допущені всі ті учні, які закінчили успішно VI клясу Рідних Шкіл; далі всі ті діти, які не ходили взагалі до Рідної школи, але вчились приватно й мають 12 років життя. По вступнім іспиті будуть приняті на 1-ий курс ті учні, які складуть успішно іспит передусім з української мови, тобто вміють добре писати й читати українською мовою, знають загально граматику української мови, мають загальні відомості з історії та географії України. При вступному іспиті дитина має знати з релігії щоденні молитви, Божі й церковні заповіді, що є подані в кожному навіть найменшому, молитовнику. Вступний іспит на 1-ий курс відбудеться для всіх учнів тому, щоб не треба було обмежувати рівня навчання, бо з кожним роком приходять діти на Курси українознавства з що-раз то меншим знанням української мови. Всі ті діти, які не склядуть вступного іспиту на 1-ий курс, ходитимуть на початковий рік і щойно по його успішному закінченні перейдуть на 1-ий курс.

Старші віком діти з VI кл. Рідних шкіл можуть бути допущені до вступного іспиту на 2-ий курс, якщо складуть успішно іспит з усіх предметів навчання на І курсі: української мови з граматикою, географії та історії України і з релігії.

Вписове за вступні іспити на І і ІІ курси по 5 дол. від учня; для всіх інших учнів, які ходили вже на Курси українознавства і вписуються на ІІ, ІІІ, ІV і V курси — по 2 дол.

Управа Курсів українознавства ім. І. Франка в Едмонтоні

► Американські науковці відкрили недалеко узбережжя Еспанії руїни якогось міста, що є, на думку цих вчених, руїнами митичної країни Атлянтиди, що мала пропасти в морі 13,000 років тому.

ЕДМОНТОНСЬКА ШКІЛЬНА РАДА ДІСТАЛА ДОПОМОГУ

Бюлетень федерального міністерства для справ багатокультурности повідомив, що Шкільна рада при КУК дістала від міністерства для справ багатокультурности допомогу „грент" в сумі 6,500 долярів на організацію та керівництво українських приватних шкіл в Едмонтоні.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Вівторок, 4-го вересня:

В год. 7-8 вечора, записи на курс українських танків в катедральній авдиторії св. Йосафата при 10835 - 97 вулиця.

* * *

Субота, 8-го вересня:

Familijna забава Т-ва Українських Пенсіонерів відбудеться в год. 8-мій веч. в УН Домі. Приходіть всі, щоб гарно забавитись.

СВЯТОЮРИВСЬКА РІДНА ШКОЛА В ЕДМОНТОНІ

Субота 1 вересня, о год. 9 рано св. Літургія в церкві св. Юрія і вписи до І кляси. В черговому тижні розпочинається правильна наука: в середи год. 5 - 8 попол. — 6 кляса; в четверги год. 5 - 8 попол. — 5 кляса; в суботи год. 9 рано до 12 пол. — кляса: 2, 3 і 4 і від год. 12.30 до 3.30 попол. — 1 кляса.

Рідна школа вестиме окремо українсько-англійський відділ в суботи від 9 рано - 12 пол.

Микола Понеділок гостем Західної Канади

При кінці серпня п.р. видатний український письменник Микола Понеділок прибуде до Вінніпегу на красвий з'їзд Союзу Українських Самостійників, що відбудеться в днях від 29 серпня до 2 вересня.

По своєму виступі на з'їзді Микола Понеділок візьме участь у своїх авторських вечорах по містах Західньої Канади, а саме:

Рідкайна — вівторок, 4 вересня, 8-ма год. вечора, заля УНО, 1737 Ст. Джонс Стріт.

Свскатун — середа, 5 вересня, 8 год. вечора, заля української православної катедри, 919 - 20 Стріт В.

Едмонтон — п'ятниця, 7 вересня, 8-ма год. вечора, авдиторія св. Івана.

Калгарі — неділя, 9 вересня, 8-ма год. вечора, авдиторія української католицької церкви, 704 - 6 Стріт Н.Е.

Ванкувер — неділя, 16 вересня, 8 год. вечора, заля української православної громади, 154Е - 10 Авеню.

У всіх місцевостях Понеділок читатиме свої твори, а в Едмонтоні матиме доповідь на тему „Нью-Йорк уранці, вдень і вночі".

Саме вийшла з друку повість Миколи Понеділка „Рятуйте мою душу", найбільша, 502 стор., і, без сумніву, найкраща наша повість про життя українських поселенців у таборах ДП у Німеччині, видана накладом В-ва „Свобода" в Нью-Йорку, багато ілюстрована Едвардом Козаком-Еком. Пише про неї відомий український критик і літературознавець Богдан Кравців:

„У скомпонований двоплямово повісті „Рятуйте мою душу" український читачі матимуть змогу зустрітитися з добре знайомим їм автором збірок гумористичних нарисів і сатир, виданих 1957 року „Вітамін" і 1960 року „Соборного борщу", а водночас із автором сповнених ліризму і сантименту до української землі і її людей спогадів-оповідань із виданої 1962 року збірки „Говорить лише поле" та опублікованого 1969 „Зорепаду". В новій повісті Микола Понеділок по-мистецьки поєднує обидва струмки своєї розповіді — гумористичний і ліричний. Гумористичний сюжет переживань відірваного від рідної землі і перекинутого в розтерзані умови еміграції героя повісті переплетений образами і спогадами про покинуту ним рідну землю, про рідних і дорогих йому осіб. З-поза сміху й радощів прозирає смуток. У безвихідь сучасної героєві дійсности рятують його душу картини далекої молодости, тепла й любови".

Кость Теличко, і Юрій Стефаник

► У Франції торгівці вина підробили поверх два мільйони пляшок дешевого вина на дорогі вино „Бургунд", пошахруванни наліпки, й заробили на тому два й пів мільйонів долярів. Поліція веде слідство.

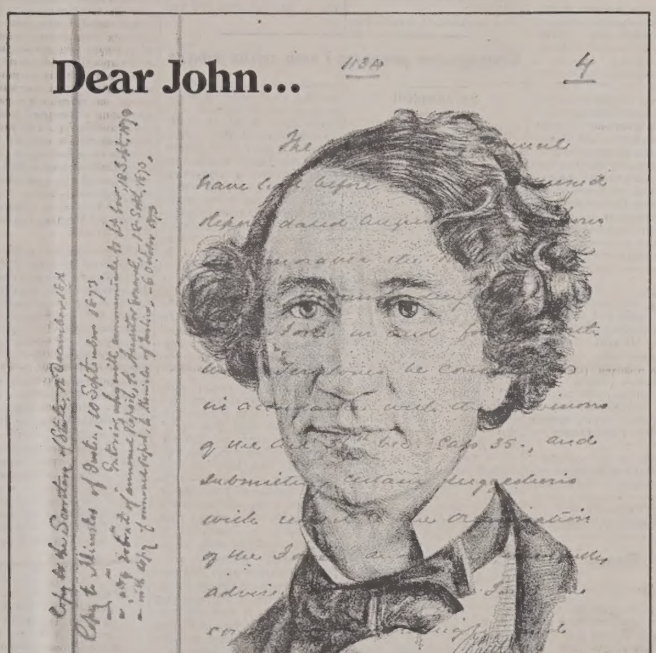

Дорогий Джан!

дещо спізнена подяка.

То було твоєю мрією побачити Канаду об'єднаною від океану до океану. Як ти підписав цей чартер, ти післав нам Північно Західню Кінну Поліцію, перевести твою мрію в життя. І вона згодом стали Королівською Канадською Кінною Поліцією (Ар-Сі-Ем-Пі). Ми згодом стали провінцією. І ми разом із АрСіЕмПі виростали. Цього року ми відзначуємо сторіччя їхньої організації як поліційної формації. А на другий рік будемо відзначувати сторіччя їхнього прибуття до Альберти. Через кожний цаль багато кольорової тканини Албертської історії в'ється червона нитка діяльности Королівської Канадської Кінної поліції АрСіЕмПі. Отже я вдячний тобі за те, Джане!

А твоя мрія означає, що на слідуючий рік ми зможемо святочно відзначувати, не лише гордощі Альберти із АрСіЕмПі, але гордощі всеї Канади.

АЛБЕРТСЬКИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ
СТОРІЧЧЯ АР-СІ-ЕМ-ПІ.

ПРЕДСТАВНИЦІ ДРУГОГО ВІДДІЛУ ТОВАРИСТВА „ДОБРА ВОЛЯ" — ВІДДІЛУ ЛУКЖ ПРИ КАТЕДРІ св. свящ. Йосафата в Едмонтоні, які влаштовували перед Великоднем цього року конкурс на найкращу українську писанку й дістали на нагороди допомогу від албертського провінційного уряду, передали прем'єрові Албертн п. П. Логідові три українські писанки в гарній оправі. Зліва господиня контесту писанок п-і Г. Боднар, голова Албертської Єпархіяльної управи ЛУКЖ п-і Л. Слобода, попередня голова другого відділу „Доброї Волі", за якої урядування вашитовано конкурс, п-і М. Поренчук, посолка до Албертської Легіслятури п-і К. Чічак і о. митрат М. Сопуляк.
фото: Албертський провінційний фотограф.

Річний показовий концерт піяністів учнів Н. Дмитрук

У п'ятницю, 22 червня д.р. в залі УНО учні п-і Неонілі Дмитрук дали показовий концерт перед численно зібраними родичами й гостями. Концерт відкрила п-і Н. Дмитрук, а програмою проводив п. Р. Солтикевич. Не програму концерту склалося 39 точок, в тому були солові виступи, п'ять фортепіянових дуетів і три фортепіянові тріа.

Відкриваючи концерт, п-і Дмитрук підкреслила важливість таких виступів для учнів: „Вже сама обставина, що діти грають на сцені перед публікою, дає нагоду родичам приглянутися краще грі їхніх дітей, як вдома при щоденних вправах. Родичі мають теж нагоду прослухатися грі інших учнів й слідкувати за їхнім поступом в одній з ділянок мистецтва. Проте музика то не одно мистецтво а три: мистецтво композитора, мистецтво виконавця і мистецтво слухача. Кожне мистецтво можна і треба бажати вивчити й плекати. Повне пізнання мистецтва дасть правдиву присмність у житті".

У своїому слові п. Р. Солтикевич звернув увагу на важливість музичного знання для кожної людини: „У наш час трудно уявити собі життя людини без музики. Вона не тільки окрашує побут людей, а й формує і виховує їх естетичний смак, допомагає пізнавати й опанову в а т и світ". Він теж підкреслив важливість навчання музики в українських учителів, тому що вони не тільки проводять навчання в українській мові, але теж вкладають у програму навчання і річних попись в твори українських композиторів, та в той спосіб обзнайомлюють молодь з українською музичною літературою.

У сьогоднішній програмі побіч творів відомих чужомовних композиторів є теж твори українських композиторів як Любарського, Лисенка, Барвінського й Косенка. П. Солтикевич підчеркнув те, що за стараннням п-і Дмитрук проф. Лінколь, референт справ іспитових на Албертському університеті дозволив учениці Нусі Юник один твір з п'ятьох творів приписаних для іспиту кл. IX замінити твором М. Лисенка: „Баркарола". Відомо, що цей твір був одним з улюблених творів Лисенка, з яким він виступав на концертах. „Гра творів українських композиторів це один зі засобів пропаганди української музики серед наших с п і вгорожан" зазначив п. Солтикевич.

З черги пописувалися учні своєю грою. Всі твори були виконані вміло й музикально. То доказ солідної праці вчительки й музичних обдарованість учнів. Приємно вражали дисципліновано поведінка учнів не тільки в сольових виступах, але теж в дуетах і тріях, де саме дисципліна грі є дуже конечна. При грі дуетів, чи тріїй учень вчиться слухати другого грача і то с заразом знаменита підготовка акомпанювати іншим інструментам, сольоспівам, чи грати в музичних ансамблях.

На закінчення попису п-і Дмитрук подякувала батьки і гостям за участь й уважне слухання програми, а учням за гарну гру й попросила п. Солтикевича роздати дипломи учням, які здавали іспити у цьому шкільному році. На Албертському університеті є т і здало іспит 16 учнів від V — IX кл., перед Комісією Корлівської Консерваторії з Торонта здала одна учениця (кл. VI).

Шість учнів здало іспити з визначним поступом, шість учнів з дуже добрим, а двоє з добрим. Перше місце у музиці, яка дає кредити в Джуньйор Гайскул здобули Сяня Дедів (V кл. 82%) і Маруся Прокопів (V кл. 82%), друге місце здобули Давид Морет (IV кл. 78%) і Богдан Ільків (V кл. 78%).

Перше місце у музиці, яка дає кредити у Гайскул здобула Іваннд Бойчук (VIII кл. 87%), друге Орест Солтикевич (кл. VII 84%), третє місце Наталка Бойчук (кл. VI 83%). Іспит IX кл., який підготовляє до дипльомового іспиту здала Нуся Юник з визідом 81%. Вона теж навчається гри на флеїті. Іспит кл. V-тої здала з визначним визідом (83%).

15 учнів склали іспити з приписаної теорії музики, які потрібні для осягнення повних кредитів з музики у загально виховних школ а х. Перше місце в групі „Джуньор Гай" здобув Давид Морет 100%, друге Соня Дедів 96%. Перше місце у групі Гайскул здобула Рома Ільків (теорія IV кл. 90%), друге Роман Солтикевич (теорія 78% і 85%).

В минулому шкільному році учні Люба Кушка, Нуся Юник і дует Маруся і Михась Прокопів виступали успішно на пописах організованих Асоціяцією учителів музики Альберти. Кільна учнів грали на „Ківанісь фестівалю" в Едмонтоні, на якому в класі фортепіяно змагалося 987 учнів. Наталка і Іванка Бойчук здобули 85% і друге місце між змагуними у групі форт. дуетів нижче 14 літ. Іванка Бойчук дістала 86% і друге місце між змагуними у групі „Валєріцій" Кабладевського, Марійка Лісова дістала в тійже групі 75%. Нуся Юник дістала в групі три частинних Інвенцій Баха 80% і трете місце, а групі Сонат Гайдна 89% і друге місце між змагуними.

В групі фортепіянове тріо нижче 16 літ, Р. Гуглевич, Михась Прокопів і Орест Солтикевич дістали 87% і перше місце. Виступи учнів на фестівалях є дуже корисні, бо призвичаюють їх до виступів перед ширшою публикою. Цікаво було теж почути від судді фестівалю дуже корисні завваги та признання. Вдячні виступи здібним учням дають охоту продовжувати навчання, щоби своїм музичним знанням принести користь українській спільноті.

З бажанням приємних і веселих вакацій попращалася учителька Н. Дмитрук зі своїми учнями, які в доказ вдячності підносли її китицю червоних троянд.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

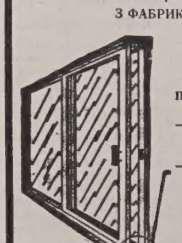

Похиле підвіконня включує:

— вінілеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не спрявляє клопоту

Мя можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

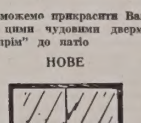

Алюмінові частинч до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

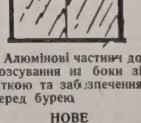

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

УТІКАЧІ ЗІ СХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ

Олександер МАП

Згідно з повідомленням поінформованих кіл, органи дер жавної безпеки Німецької Демократичної Республіки заарештували у Східному Берліні п'ятдесят лікарів, західарених у підготовці до переходу в Західну Німеччину. На підставі таких відомостей, органи західнонімецької преси повідомляють, що останнім часом зросла кількість утікачів з Німецької Демократичної Республіки до Федеративної Республіки Німеччини. За перші шість місяців цього року з Німецької Демократичної Республіки до Західного Берліна і до Західної Німеччини перейшли три тисячі східнонімецьких гром д я н. Серед них — сто п'ятнадцять лікарів, що становлять майже чотири відсотки втікачів. Це досить великий відсоток, якщо взяти до уваги, що лікарі становлять всього зеро цілих і дві десятих відсотка східнонімецького населення. Той факт, що серед утікачів багато лікарів, свідчить про особливе невдоволення цієї професійної групи. Самі лікарівтікачі пояснюють свос невдоволення численними недолі ками в системі охорони здоров'я та вимогами брати активну участь у всіляких політичних кампаніях. Безпартійні лікарі, віддаючи увесь час лікарській справі, а не політиці, в Німецькій Демократичній Республіці не мають шансів на підвищення свого становища в лікарнях, інститутах, амбулаторіях та інших медичних установах. Це безперечно впливає і на їхнє матеріальне забезпечення.

Арешт п'ятдесятьох східнонімецьких лікарів, а також зростаюча кількість утікачів з Німецької Демократичної Республіки до Федеративної Республіки Німеччини, які використовують усякі можливості, пов'язані із нормалізацією тризначного сполучення між ФРН та Західним Берліном, викликає занепокоєння боинських офіційних інстанцій. Вони побоюються, що східнонімецькі органи влади можуть вдатися до таких заходів, які виключать небажану ускладненим щодо транзитного сполучення між Західною Німеччиною та Західним Берліном.

Для таких побоювань є чимало підстав. Так, останнім часом в органах східнонімецької преси можна прочитати, що транзитні шляхи використовують усілякі „темні елементи", що допомагають східнонімецьким громадянам покинути Німецьку Демократичну Республіку. В одному з коментарів східнонімець к о ї преси мовиться: якщо на шляхах транзитного сполучення не буде покладено край зложиванням, службовці східнонімецької прикордонної контролі можуть приєднатися до виконання своїх обов'язків, суворо дотримуючись відповідних розпоряджень та інструкцій. Таке попередження східнонімецької преси сприймається як загроза встановити на контрольно-пропускних пунктах пильну контролю, тобто повернутися до тих методів контролі, що існували до угоди про транзитне сполучення.

Немає жодних сумнівів у тому, що боинські офіційні інстанції не бажають виникнення ускладнень щодо транзитного сполучення між Федеративною Республікою Німеччини та Західним Берліном. Міністерство транспорту ФРН заявило про свою готовність перевіряти скарги про наявні зловживання, які надійшли від східнонімецьких інстанцій. Одним словом, йде про тині зловживання, які боинське міністерство не спро можне подолати. Адже переходять люди з Німецької Демократичної Республіки, а не навпаки. У Федеральній Республіці Німеччини немає такого закону, який забороняв би німцям поселятися в тій німецькій державі, яка своїм соціально-суспільним ладом найбільше відповідає їхнім політичним поглядам.

Михайло Г. Марунчак: СТУДІЇ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Вінніпег, УВАН, 1970-1972 (Збірник Заходознавства, т. XIII). — 31 сторінок.

Студії до історії українців Канади. Вінніпег, У В А Н, 1970-1972 (Збірник Заходознавства, т. XIII). 311 сторінок.

У серії **Студії історії українців Канади** появився 4-тій том, в якому д-р М. Марунчак опублікував статті, нариси та есеї, що мають відношення до піонерської доби українського поселення, разом 35 статтей. Д-р Марунчак позначився як дуже плідний автор, що дав дотепер поважне число праць з історії українців Канади. В цьому томі він досліджує причини і початки перших установ, організацій, товариств, парафій, рухів, редакцій тощо.

Поміщені статті вносять багато нового, інколи маловідомого матеріялу про перші про яви багатогранного життя українців у Канаді. Нема змоги в короткому огляді говорити про кожну статтю зокрема. Треба задоволитися тільки вказаннем на найкарактерніші, чи радше ті, що мене зокрема цікавлять, до досліджування історії українців Канади також близьке авторові цих рядків. Слід згадати, що вступ д-ра М. Мандрики по-англійському збігачує вартість цієї монографії.

Статті про д-ра О. Олеськова вказують на старання цього українського патріота скеровувати малодосвідченого галицького селянина на поселення в Канаді. Д-р Олеськів є автором трьох публікацій, що мають відношення до українського поселення в цій країні, саме „Про вільні землі" (1895 р.), „О іміграції" (1896 р.) та одна в польській мові „Рільне господарст в о за морем та еміґраційні поселенці", про існування якої малохто знає. Наш дослідник цитує обширні уступи з неї, проте не згадує чи оригінал або фотокопія находяться в нього чи в когось іншого, чи може цитовані частини запозичив в іншого дослідника. То було б незвичайно важливо знати, коли хтось інший хотів би написати основнішу біографію про д-ра О. Олеськова.

Далі повідомимося про працю для добра канадських українців двох визначних громадян: о. Нестора Дмитрова, українського католицьк о г о священика зі США і Кирила Геника, імміграційного урядника в Вінніпезі.

Були деякі автори, що старалися пересунути дату початків українського поселення з 1891 року на 1817 рік, тобто часи лорда Селкірка та його поселення в долині Ред Ривер, чи можливого прибуття українців у 1874 р. разом з менонітами з України. Збережені прізвища дозволяють думати про таку можливість, одначе досліди проф. Ів. Боберського і прийняття 1891 року, як дати плянового українського поселення в Канаді є логічні. Жадні тільки, що багатий в матеріяли українського поселення архів проф. Боберського затрачився у Вінніпезі. Якось не було нікого хто доцінював би й розумів вагу таких документів та допоміг в їхньому збереженні.

Вичерпними являються есеї про початки, ролю і працю еміґраційного Т-ва ім. св. Рафаїла, якого завданням було нести моральну поміч і опіку українським поселенцям з Галичини і Буковини. Це Т-во організував о. д-р Никита Будка, пізніший перший єпископ канадських українців. Головним осідком Т-ва були приміщення Духовної Семінарії у Львові при вул. Коперника ч. 36.

Галицьке Т-во „Просвіта" старалося скеровувати малоземельного українця на поселення в Канаді. Одначе, коли перед першою світовою війною в Канаді почала проявляти себе господарська криза, число поселенців із Англії і Америки стало маліти, проте з Австро-Угорщини число еміґрантів зростало, бо там теж розмірно росли злидні. Тоді Т-во „Просвіта" в 1913 р. кинуло гасло „Не їдьте до Канади".

Незвичайно тепло говориться про священиків-піонерів як о. Н. Дмитрова, та о. Павла Гимсевича, чи о. Д. Поливку ЧСВВ, які основали перші церковні громади (Тереболя, Русь, Една-Стар і Вінніпег). Незвичайно об'єктивну і серечну оцінку праці о. Тимківа подала Емілія Балч в статті: „А шепгерд оф іміґрантс", що появилася в періодиковій „Чарітіс", т. 13 із 3 грудня 1904 р. Дослідник що колись буде ладити біографію душпастирів піонерських часів пропустив би багато цінного матеріялу, якщо не взяв би до уваги цієї статті.

Д-р Марунчак говорить не тільки про степову Канаду. Він веде теж читача на схід, задержується в Монреалі і пригорщами кидає призабуті факти, що своїми початками сягають 1899 р. Тут за почином братів Тюхтіїв зорганізовано в 1903 р. перше українське т-во, що мало назву „О піка переселенців".

Цікаві є завваги про тижневик „Канадійський Фармер", що з 1903 р. став появлятися у Вінніпегу, далі пр „Український Голос" та пр початки українського друкованого слова в Канаді. В двох статтях говориться про старання митр. Андрея Шептицького помогти канадським українцям. На жаль, автор не користувався достаточно матеріялами, які зберігаються в архіві архиепископства у Ст. Боніфас, чи документами, опублікованими в останніх 20-ти роках.

Д-р Марунчак розкриває теж сторінки про роботу українських соціялістів у Канаді, він присвячує належну увагу особі о. Агапія Гончаренка, його зв'язкам з канадськими українцями та „Українському Братству", що спричинило клопіт деякими особам із піонерської доби.

Цінною є стаття про число українців у Канаді, що появилась у Записках НТШ з 1911 р. Це дані з 1904-1905 років на підставі консулярних зіставлень, зладжених австрійцем Р. фон Пфлігліем. В ній напр. говориться, що в тому часі в Ріджайжі жило кілька соток українців. Можна припускати, що вони сюди прибули в зарані українського поселення. Точної дати перших українців у Ріджайжі ніхто ще не встановив, як теж ніхто не прослідив хто були ці піонери.

Авторові слід подякувати за його працьовитість і відкриття невідомого, зокрема, коли йдеться про літературну постать Сави Чарнецького-Чалого-Далешівського.

Слід сподіватися, що цей том скоро розкуплять бібліотеки і приватні люди, та якороті появиться другий наклад. Тоді вказане буде справити деякі „друкарські чортики" чи неточності. Побажане, щоб під кожною статтею були подані бібліографічні відклички (під деякими так є зроблено), бо, це дає змогу зацікавленому дальше досліджувати вибране питання, а не „вірити на слово". Ченці Куляві не були доміпіканами, а облятами. Отець Д. Поливка ніс тому не пойхав до Едмонтону, бо його полонив Вінніпег, а тому, що не хотів їхати далі на Захід. То ті дрібниці, які легко можуть закрастися, зокрема, коли людина має широке зацікавлення і багато зобов'язань. Проте, це не зменшує вартости виданої монографії, яка доповнює і розʼясняє багато справ, про які ще неподавно думки були поділені. Чекаємо даль ш и х праць, які д-р М. Г. Марунчак заповідає, що незабаром появляться. Щасти Боже!

д-р Богдан Казимира,
Саскачеванський Університет, Ріджайна

Совєтський робот

Робот, то машина, що виконує деяку працю людини. Бувають різні ґатунки роботів. Найчастіше будують їх у формі людини. Такий робот не знає, що він робить і чому він робить. Його права „рука" не знає, що робить „ліва" — бо він не має розуму, не має душі.

А що то таке совєтський робот? То комуністичн а партія, то комуністичний уряд. В нього також „права рука" не знає, що робить „ліва". В нього два (а деколи й більше) обличчя.

В себе, дома, переслідують будь які прояви національної самобутности (,,є видно крім російської"), а за границями своєї тюрми кричать на все горло, що всі народи й племена повинні самі рішати про свою долю.

Подібне діється з релігією. В себе дома переслідують всяку релігію, але за границею то вміють навіть Біблію цитувати.

До СССР їздила делегація канадських духоборів. Їх запросили подивитися, „як то вільно і щасливо живуть їх брати в СССР". Їздив іван Веригін і група його поклонників з Гренд Форкс, Бр. К. Після повороту вони з захопленням розказували, як їх там гостили, та як то вони „насолоджують вільною мілозвучністю російської мови".

Комуністи знають, що духобори то релігійна секта. Мимо того їх запрошують, бо то „русскіе" люди, а кожний руский добрий.

Іван Іванович Веригін скликав у Гренд Форкс мітінг і розказав всім своїм, як то сердечно їх приймали, як показували досягнення московського панування та трактували їх, як найдорожчих гостей.

УСМІХНИСЯ!

Лондонські поліс м е н и звернули увагу на мотоцикліста, який їхав вулицями, незважаючи на черв о н і світла.

Виявилося, що то була мавпа, яка їздила на мотоциклі в одному з цирків. Після виконання свого номера вона непомітно вийхала через відчинені двері на вулицю.

Лєкції гри на фортепіяно

уділяє

Неоніля ДМИТРУК, абсольвентка Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові
Члеи Асоціяції вчителів музики Альберти

11139 - 110 А Авеню — Едмонтон — Тел.: 426-1879

ПОТРІБНО

Реальностей і домів

Потрібно всякого роду будівельних площ та домів. Маємо покупців з готівкою, що шукають всякого роду реальностей у кожній дільниці міста Едмонтону, якої небудь величини й куплять їх в такому стані, в якому вони є.

За всіма порадами відносно продажу або закупу ваших реальностей просимо звертатися до нашого представника за щирою порадою та швидкою обслугою. Наші представники говорять плавно українською мовою.

Звертайтеся без зобов'язання до:

Нік БАБІЙ 479-1866
Михайло БЛАВАЦЬКИЙ 424-4532

або до офісу на телефон ч.: **429-6656**

HERITAGE TRUST
Real Estate Division
10166 - 100 St. Edmonton, Alberta

Едмонтон, Альберта

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА СЕНИКА

У вівторок, 31-го липня, по довгій недузі, упокоївся в Бозі бл. п. Петро Сеник.

Покійний Петро Сеник народився 27-го червня 1896 року у Розворянах, пов. Перемишляни, Україна. Його батьками були Собко і Марія Сеник. До школи ходив він у родинному селі. В австрійській армії не служив але, як багатьох, його забрали з возом і кіньми і він мусів в той спосіб відбути свою „повинність" цісареві. Натомість покійний служив в УГА і був у полоні в Польщі.

Після повороту до дому покійний оженився з дівчиною із Ляшок Королівських — Анною Юрдига, 27-го лютого 1921 р.

В 1930 році, в час господарської кризи прийхав він до Канади й узяв гомстед на Мун Лейк. Тому однак, що в той час було тяжко платити навіть малі оплати, він відрікся гомстеду, а натомість купив у 1936-му році ферму на Карвел (Мей лі). Крім праці на фармі ходив він, як багато інших, по різних роботах, щоб повязатися кінці.

З приходом на фарму став членом парафії св. Юрія на Менлі, до якої належав усе своє життя.

Покійний продав у 1967 році ферму й від тоді жив при дочці Марії і зятеві Петрові Кобилка аж до своєї хвороби, в грудні 1971 року. Від тоді перебував по різних шпиталях, і остаточному помер у „Норвуд нирсінг гом" дня 31-го липня ц.р.

Покійний осиротив дочку Марію, зятя Петра, внуків Нестора і Геню — дружину Василя Гяловода та внуків Павла і Михайла, дітей Василя. Померли передше діти Марія і Стефан. Осиротив також одну сестру Катерину Святий в Америці.

Похорон покійного почався парастасом у Пам. Меморіял в п'ятницю, 3-го серпня. Служили його парох о. М. Гураль, о. К. Стангрет та о. М. Дядьо, парох дочки покійного. Перед „вічна пам'ять" о. М. Гураль виголосив коротку проповідь.

В суботу, 4-го серпня в церкві на Менлі відслужили усі три згадані священики заупокійну сл. Літургію. Після св. Євангелії промовляв тут о. М. Дядьо, а при кінці — далекий родич покійного — о. К. Стангрет.

Покійного похоронено на парафіяльному цвинтарі біля церкви.

Після похорону всі учасники вдалися до парафіяльної залі на Менлі, де жінки під проводом пань О. Борис, С. Хомцій та О. Машталір приготовили обід.

При кінці обіду о. М. Гураль промовив ще раз і, в двох мовах, в імені родини подякував усім за все, чим вони причинилися до торжественности похорону, а також жінкам за гостину.

Тіло покійного Петра віднесли на вічний спочинок Нестор Кобилка, Василь Гяловода, Павло Кратко, Василь Кіняш, Володимир Рибак та Петро Головайчук.

Похороном займалося по хороните заведення Парк Меморіял.

бл. п. Петро Сеник

З подальших присутніх на похороні були п. і п-і Михайло Білич та п. і п-і Іван Німіровські з Медов Лейк, Саск. та п. і п-і Василь Сич з Гей Лейк, Альберта.

На пам'ятку похорону родина зложила 15 дол. на „УВісті".

ПОДЯКА

Дякуємо щиро усім трьом священикам за участь у похороні нашого дорогого покійника бл. п. Петра Сеник, зокрема дякуємо о. М. Дядеві за відвідування нашого батька, дідуся й прадіда у шпиталях, уділювання йому св. Причасть і оливопомазання; дякуємо тим, що несли тіло нашого дорогого, жінкам, що приготовили обід, тим, що склали свої жертви на св. заупокійні Літургії та усім що взяли участь у похороні. Ви похоронили Вашого брата в Христі, а нашого дорогого батька, дідуня і прадіда.

Нехай Господь Бог нагородить Вас сторицею.

Марія — донька з мужем Петром Кобилка, Геня з мужем Василем Гяловода і дітьми Павлом і Михайликом та Нестор Кобилка - внук

Калгари, Альберта

В РІЧНИЦІ СМЕРТИ
БЛ. П. В. ГУНЬКИ та П. І Ф. ДЕМЧИШИН

бл. п. Василь Гунька

У десяту річницю смерти мого дорогого мужа Василя Гуньки, котрий помер після тяжкої недуги 18-го серпня 1963 року, складаю не нев'янучий вінок у пам'ять про нього десять дол.

Спи наш найдорожчий, ніколи нами незабутний.

Анна Гунька, дружина, Олекса і Стефан, сини й внуки.

бл. п. Петро Демчишин

бл. п. Футина Демчишин

У незабутню пам'ять про нашого дорогого тата Петра Демчишина, котрий помер уже давнише і в першу річницю смерти нашої дорогої мами, бабки й прабабки Футини Демчишин, котра відійшла до вічности 9-го серпня 1972 року, а котра відійшла до вічности їх дітей, внуків і правнуків складаю на нев'янучий вінок 10 дол. на „УВісті".

Наша мама Футина Демчишин з дому Краснопера народилася 25 лютого 1884 року в місті Скалі(пов. Борщів.

В молитві клонять голови по незабутніх родичах дочки: Анна Гунька і Євфрозина Мандзій.

Дякуємо за пожертви на нев'янучі вінки, а покійним Василеві Гуньці, Петрови Демчишин і його дружині Футині Демчишин дай Господи небесне царство і вічну пам'ять.

Сокаль-Вилна, Альберта

ПОМИНКИ ПО БЛ. П. МАРТІ СИРОІД

В суботу, 12 травня, в четверту річницю смерти, відслужив парох о. К. Стангрет у церкві ці Сокаль поминальну Службу Божу й парастас за спокій душі бл. п. Марти Сироїд. У богослуженні взяли участь запрошені сусіди та односельчани.

Бл. п. Марта прожила 62 роки. Вона родилася в оселі Волошина, Сокальського повіту. У своїй родині мала трьох братів: Петра, Семена й Івана та дві сестри: Настю й Марію. Свою долю злучила бл. п. Марта з молодим Грицем Сироїдом. Вони подружилися 9-го червня 1929 року. Але чоловік Гриць зараз по вінчанні виїхав до Канади й зачав працювати в Альберті. Бл. п. Марта приїхала до чоловіка в 1932 р. Скоро набули фарму в околиці Вилна й від 1934 р. працювали обоє на власній землі, около 40 років. Вони були батьками двох синів і одної дочки, що вже подружені.

Бл. п. Марта була людиною лагідного характеру й глибокої віри, яка кріпила її в часі недуги, бо вже від 20 років не почувала себе здоровою.

Своєю ніжною і лагідною вдачею вона зєднувала собі своє оточення, а жертвенністю була прикладом для других. По богослуженні, чоловік Гриць запросив учасників на поминальний обід до свойого дому.

Хай же Ласкавий Господь вислухає щирі молитви родини та присутніх на богослуженні, а бл. п. Марту нагородить щасливою вічністю. Чоловік Гриць дякує о. парохові за відправи, а присутним за участь у поминальних відправах. На прес. фонд Укр. Вістей склав дає 4 дол. Спасібі за жертву.

Присутний

ОСТАННЯ НАГОДА

ПОСТАРАТИСЯ ПРО СТАТУС ОСІЛОГО ІМІГРАНТА КАНАДИ

(КС) — Кожний, хто не має права осілого імігранта, але прибув до Канади перед 30-им листопадом 1972 р. матиме одну останню нагоду внести заяву на таке право, згідно постанови нового закону, ухваленого парляментом. Предявляючи законопроект у парляменті, міністер імміграції Р. Андрас сказав, що ухвала його дала б урядові можливість запропонувати ще й потім людям нагоду розпочати нове, законне життя в Канаді.

Незважаючи на те, як довго вони в Канаді і на якій основі, всі, які належать до цієї категорії матимуть 60 днів, щоб зголоситися до реєстрації після проголошення закону. Вони не підлягатимуть судовому переслідуванню і їхне рішення про статус осілого імігранта буде переглянене згідно спеціяльних злагіднених критеріїв. Єдине обмеження, це те, що прохачі мусять бути постійно замешкалими в Канаді від 30-ого листопада 1972 р. Вони повинні відвідати найближче бюро імміграції протягом 60 днів від проголошення закону, щоб постаратися про інформації та допомогу.

П. Андрас сказав, що велика більшість тих, які зголосяться будуть мати право на осілого імігранта, якщо не матимуть за собою кримінальних злочинів.

Проте у новому законі є застереження, метою яких є запобігти зловживанням імміграційного закону у майбутньому. Закон строго обмежує право апеляції проти депортаційного наказу і позбавляє права апеляції тих, які не користають з нагоди зареєструватися. Закон має три завдання: 1) запропонувати статус осілого імігранта тим, які вже перебувають в Канаді, 2) усунути нагромадження залеглих справ у раді імміграційних апеляцій, 3) змінити систему апеляцій на майбутнє.

Найбільша зміна стосується тих, яким відмовлено вступ до Канади у порті в'їзду. Вони не матимуть більше права апеляції, з винятком тих випадків, коли прихідцям видано візу на імігранта за кордоном, або вони належать до однієї з кількох дуже обмежених категорій. Це обмеження по винно припинити нагромадження апеляцій до імміграційної ради (їх тепер 17, 472), яке зробило з імміграційної системи безладну плутанину.

Більшість залеглих апеляцій надійшла від тих, про яких видано депортаційний наказ після того, як вони залишилися надто довго в Канаді як відвідувачі або не виїхали з Канади, хоч їх не визнано дійсними відвідувачами у порті в'їзду, як також від тих, які прибули як відвідувачі і внесли заяву на право осілого імігранта перед 30-им листопадом 1972 р., коли відвідувачам ще вільно було сподіватися про зміну статусу. Згідно нового закону, особи в тих категоріях не мають права апеляції, з винятком дуже обмеженої кількости випадків, в яких існують незвичайні обставини. Такі особи підлягають негайній депортації; переважно імміграційна влада задержуватиме їх у порті або аеропорті в'їзду і відсилатиме до країни, з якої вони виїхали.

Закон, отже, визначає 30-тий день листопада як межу з постановленням, що кожен, хто намагався зловажити системою перед тією датою, буде трактований легко; всі інші будуть позбавлені можности маневрувати у межах нових процедур.

Одна група, яка дуже скористає з цього, це ті, які прибули до Канади між 3-ім і 30-им листопада. Право старатися в Канаді про статус осілого імігранта скасовано 3-ого листопада, проте кількасот осіб були тоді в дорозі до Канади, сподіваючись, що зможуть внести апликацію на цей статус, так, як це робили перед ними тисячі. Новий закон при знає тій групі право старатися про статус осілого імігранта.

В законі передбачено теж серйозні зміни у складі апеляційної ради для швидшого полагодження залеглих справ. Буде призначено до сім нових тимчасових членів на реченці до двох років, а дев'ять постійних членів буде зібрано в такому складі, щоб вони могли регулярно вислухувати апеляції в Торонті, Монреалі, Оттаві та Ванкувері. Рада засідає переважно в Торонті, проте вислухувала справи у Монреалі й Оттаві. Прохання кожного, хто зареєструється протягом 60 днів після проголошення закону буде оцінене на підставі таких міркувань, як час замешкання в Канаді, родинні зв'язки, фінансова стабільність, рекорд затруднення і наявність примусових злагіднюючих обставин.

До тих, які не будуть кваліфікуватися на спеціальне трактування належать **сезонові робітники та студенти** зобов'язані контрак-

(закінчення на 8 стор.)

Едмонтон, Альберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВОЛОДИМИРА ЮРКОВ

У п'ятницю, 6 липня цього року помер бл. п. Володимир Юрков. Його похоронено з катедри св. Йосафата.

Через недогляд, пропущено, що покійного оплакують син Юстин з дітьми в Україні, а також сестра Анастазія Бунь з родиною в Едмонтоні і брат Василь з родиною в Аргентині.

За недоглядпереп рошуємо.

Лемонт, Алта

НА СПОМИН ПОКІЙНОГО В. ГУМЕНЮКА

бл. п. В. Гуменюк

„Чоловік зростає немов квітка і в'яне"

Які правдиві ці старинні слова праведного Йова, мужа болів і терпіння! Вони сповняються в житі кожної людини, що вмирає, а особливо тоді, як та людина ще дуже молода! Тому можемо сказати про покійного Верна (Венедикта) Євгена Йосифа Гуменюка. Нагла, трагічна смерть скосила його життя в 19-му році життя!

Родився він 14-го серпня 1954 р. у Вегревил, а батьки його жили тоді в Паєйн Лейку, Алта. Тато його називається Євген, мама Стефанія, з дому Голіновська. Хрещений він був у церкві в Плейн Лейк, де його батьки женились. Жили вони опісля три роки в Редвотер, а відтак перейшли жити на постійне до Чипмен.

Іх син покінчив початкову школу в Чипмен, а гайскул у Лемонті. Ціла родина по остаточно переселилась до Лемонту в січні 1971 р. Тут Вери (Венедикт) і закінчив свій гайскул в червні 1972 р. По скінченні гайскулу він записався до Альбертського університету в Едмонтоні на курси промислового мистецтва. Той рік він прожив у своєї тітки Маргарети, (пані М. Стрико), яка його щиро любила й ним опікувалась. Закінчивши гарно перший рік університету, в квітні 1973 р. він пішов до праці в Редстер (Фертнайзер плянт) щоб заробити собі грошей на продовження студій. Та несподівана смерть скосила молоде життя в трагічним випадку 12-го травня 1973 р.

Похорони покійного відбулися так: парастас 15-го травня вечером у Парк Меморіял, Едмонтон, а похорон в середу 16-го в парафіяльній церкві в Чипмен. Відправляв о. парох Ст. Хміляр ЧСВВ, проповідував о. Р. Мельник з Мондеру. По відправі була перекуска в парафіяльній залі, а відтак тіло відпроваджено на вічний спочинок на цвинтар до Едмонтону.

На похороні було дуже багато людей, бо нагла втрата молодого життя зворушила всіх до глибини. На відправах співав хор „Тризуб" під орудою досвідченого диригента Я. Матвіва.

23-го червня у сороковий день смерти в чипменській церкві була поминальна Служба Божа, на якій було багато людей.

Покійний заслужив собі загальну пошану й любов. Він молодим хлопцем послугував в церкві при вівтарі (алтар-бой), брав живу участь у парафіяльних молодечих організаціях, любив багато читати та й спорт, допомагав батькам на фармі. Був він взірцем доброї дитини, доброго молодця, доброго віруючого й практикуючого християнина. Відзначався живою любов'ю ближніх, особливо дітей, то мав велике число щирих приятелів.

Полишив по собі жалобу, смуток, тягар осиротіння: батькам, сестрі й дідові та бабці.

З нагоди похорону переведено збірку на українську пресу, з якої передано 21.00 долярів на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Євгенові вічна пам'ять.

Річна передплата

„УВ" – тільки $6.00

Мейор Едмонтону має голос

СТАРШІ ГРОМАДЯНЕ ДІСТАНУТЬ БІЛЬШЕ ГРОШЕЙ ВІД МІСТА

Айвор Дент, мейор

Міська рада на своєму засіданні 14 серпня 1973-го року винесла таку рекомендацію відносно недавної нарешті посилостей та достосуванню до неї податку: „Міська рада дає доручення управі міста, щоб започаткувати плян знижки податку для старших громадян, які дістають провінційний додаток, в такій висоті, що рівнялася би податкові на школи, згідно із 104-ою секцією закону про управи муніципалітетів".

Цю рекомендацію ухвалено мабуть тому, що я на засіданні міської ради 10 квітня цього року подав чотири пропозиції, з яких дві ухвалено відразу, а дві відкладено до часу, доки не будуть ухвалені дві перші. Мої пропозиції були такі:

1. подати внесок до провінційного уряду, щоб не збільшувати суми, призначеної на фонд шкільної фундації; 2, якщо це неможливе, то щоб перевести зміну в пляні знижки податку, що його уховалив провінційний уряд в тому напрямі, щоб подати допомогу тим, що ім найбільше підвищено податок наслідком недавної переоцінки посилостей; 3. якщоб запропонованих внесків не можна було уухвалити, тоді я пропонував перевести зміну в муніципальному законі про податок в тому напрямі, щоб могли розділити податкову ставку в той спосіб, щоб міська рада могла встановлювати різні податкові ставки („мілл-рейте") на різні роди посилостей; 4. хоч це не надто сприятливе, але можна би дозволити міській раді давати податкові звороти відповідно до вста новлених напрямних.

У висліді ухвалення першої та другої пропозиції збільшено податкові полегші для старших громадян, що дістають провінційний пенсійний додаток, із 150 долярів до 200 долярів. Допомога для старших громадян, що живуть у винайомлених мешканнях, є тепер повних 100 долярів, які виплачує їм провінційний уряд безпосередньо, як лише ім скінчиться 120 днів побуту в винайомленому мешканні в 1973-ому році, чого вимагає закон. Перший плян будуть виплачувати цим громадянам допомогу на оплату мешкань в сумі 50 до найбільше 100 долярів.

Пропозиція, ухвалена 14 серпня, означає, що приблизно 3,300 старших громадян, що користають із провінційного пенсійн о г о додатку, а мають власні домі, користатимуть із зниж ки найменше 107.50 долярів, до найбільшої суми, яка буде обчислювана на основі містової оцінки посілости, помноженої через шкільну податкову ставку, яка є цього року 11.09. Щоб користати із знижки на низько оцінені житлові будинки, треба, щоб вартість цих будинків доказа пеної оцінкової суми. На основі приблизних обчислень, сума звільнених від шкільного податку житлових будинків старших громадян, досягне 360,000 дол. Ухвала міської ради є вповні правильна, бо пропонована мною зміна муніципального закону не може бути переведена в 1973-ому році. Згідно з законом, ухваленим в 1973-ому році, скасовано 15 секцію закону про муніципальні податки, в якій дуж правила відносно пільгових податкових оцінок, почи наючи від 1-го січня ц.р.

Хоч ухвалення управи міста відносно оцінки посілостей, згідно з постановою закона, були скасовані 31 грудня 1972 року, одначе за управою міста залишилося право оцінювати з деякими пільгами поправу однородних мешканевих домів. 93-я секція провінційного закону про муніципалітети, в якій говориться про право подіду податкової ставки, обов'язує в 1973 році, одначе лише відносно поправи домів, що оцінені такою самою ставкою. У висліді то означає, що місто не може користати з закону про поділ податкової ставки в 1973-ому році.

Одинокою розв'язкою, яка передбачує допомогу для тих, що не є вповні в спромозі платити підвищений податок, наслідком переоцінки (тут створиться про тих власників посілостей, що дістають провінційний додаток до пенсії), є та, що її ухвалила міська рада в дні 14 серпня, бо її можна перевести адміністраційно, а вона є великою допомогою для точно значеної групи наших мешканців, які конечно потребують допомоги.

Я впевнений, що ця додаткова допомога буде великим полегшенням в житті багатьох наших мешканців-пенсіонерів, що борються з життєвими труднощами.

Айвор Дент, мейор

Україна моїми . . .

(закінчення з стор. 3.)

— Ви, мабуть, не киянка? — звертається якась пані біля мене. — Тут пройдіть ліве місто, то може в двох трьох крамницях заговорять до вас по-українськи...

У Києві можете ще надибати на таку дивовижу: люди себе особисто не знають, але знають одне про одного: — Я знаю, хто це, він купує в тій же крамниці молоко, що і я, і так само ніколи не говорить по-російськи.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9648

BAYDALA DRUGS
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам виложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандеролькі з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

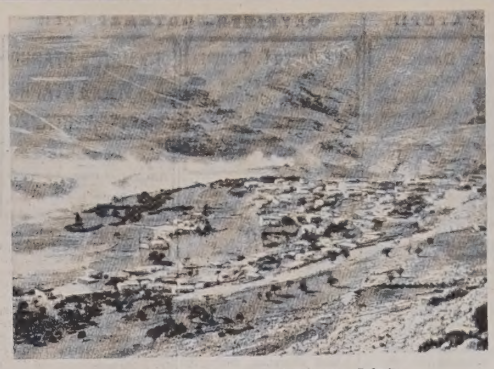

У підніжжя гори Тавор на її схилі давня осели Дабурія.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

ВИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

В ДОРОЗІ НА ГОРУ ТАВОР

В неділю рано наші прочане вже заздалегідь приготовлялися до подорожі на гору Тавор та до інших Святих Місць. Ми не дуже спішилися, бо водій Джордж вже в суботу повідомив настоятеля манастиря оо. францісканів на горі Тавор, що ми там приїдемо в неділю вранці й будемо служити Службу Божу в римо-католицькій церкві Переображення. З Назарету на гору Тавор недалеко, всього 20 миль. Багато християн із Назарету їдуть осінню на гору Тавор й там в корчах полюють на куропатви та фазани, яких там є досить багато. Відтак їх там таки на місці смажать і влаштовують собі пікнік.

В неділю вранці прибув до Назарету наш автобус із Єрусалиму й ждав біля нашого готелю „Галилея". Во дій автобусу крутився поруч й розмовляв із нашими прочанами, що нетерпеливо жде на від'їзд до прославленої Господнім Переображенням гори Тавор. Врешті Джордж сказав, що треба виїздити, щоб прибути на час до церкви Переображення. Наша дорога буде тривати дещо довше, бо автобус не може виїхати на стрімку гору й ми будемо від підніжжя гори їхати на гору таксівками, які приїдуть з Назарету й там будуть на нас уже ждати.

Ми всі повсідали до автобусу, я та Джордж ще перевірили, чи всі прочани є в автобуті („Сі є?" — Джорджа) й автобус рушив поволі нешироки ми вулицями в напрямі гори Тавор. Перед нами простягалася широка рівнина Єзреель, на якій відбулося чимало боїв протягом довголітньої історії. Сюди котилися бойові вози асирійських, вавилонських та єгипетських воїнів, що старалися завоювати цю врожайну долину. В боях з наїздниками полягли на полі бою в цій долині ізраїльські королі Ахазія та Йосія (в 9-ому та 7-ому сторіччі до Христа). На цій долині воювали хрестоносці із мусульманами в 12-ому сторіччі, тут 16 квітня 1799 року побив турецькі війська французький цісар Наполеон Бонапарте. За посідання цієї рівнини зводили різні народи завзяті бої, бо то була з давен-давня найбільш урожайна околиця Святої Землі. Згідно з давними легендами, тут має теж відбутися останній бій в історії людського роду, що про нього говорить книга Об'явлення: в 16-ій главі, де згадується про околицю Армагедон, тобто долину Єзреєм. В долині Єзреель у місті Езреель стояла зимова палата ізраїльських королів. Десь тут був теж пророк Ілія, який передсказав безбожному цареві Ахавові смерть за вбивство Навота (1 Сарів, 21 17). В одному місці цієї долини Єзреель є навіть руїни старинної церкви. В подорожньому довідникові сказано, що там була церква за часів хрестоносців, але, здається, що першу церкву тут збудовано ще в четвертому сторіччі по Христі. Джордж пояснив мені, що ім'я Єзреель означає: „Бог є тим, що сіє". І дійсно в цій урожайній долині слідно щедру руку найкращого сівача всього добра — Господа Бога...

Як мої думки снувалися в історії долини Єзреель, якою ми переїздили, а про яку я читав коротко перед виїздом її історію в подорожному довіднику, наш автобус їхав досить скоро і напрямі гори Тавор. Джордж звернув мені увагу, що ми доїздимо до роздоріжжя, де звертається в напрямі села Наїн, що означає по арабськи „приємне, миле". Село Наїн робить дійсно вже здалека дуже миле враження. Чепурні білі хати, окружені зеленими городами, в яких ростуть буйні фігові та оливкові дерева, роблять враження оази. Кругом села простяглися врожайні поля. То вже вправді осінь й на полях майже нічого немає, але навіть голі стерні та тут і там зорана рілля показують, що тут поля врожайні. Питаюся Джорджа, чи не варто би повернути до Наїн й бодай подивитися на це невеличке село, що в ньому Христос зробив одно з більших чуд, воскресивши сина бідної вдовиці (Лк. 7, 11). Джордж каже, що в селі, кромі невеличкої каплиці, нема нічого. А й каплиця звичайно зачинена, бо тут приходить лише деколи в неділю священик-францісканин із Назарету служити Службу Божу. До того перед нами далека дорога й, якщо ми повернемо до Наїн й втратимо на це бодай пів години, то нам того часу буде недоставати на кінці нашої тогоденної подорожі.

В подорожному довіднику сказано, що першу церкву в Наїн збудовано десь у четвертому сторіччі, згідно з легендою, на фундаменті дому, що в ньому жив зі своєю матір'ю молодець, якого воскресив Христос. Ця церков була зруйнована. Відбудували її в 2-ому сторіччі хрестоносці, але відтак мусулмане перемінили її на мечеть. По довгих торгах вдалося оо. францісканам відкупити її в 1880-ому році від мусулман й від того часу вона знову є християнською каплицею. Каплиця досить висока з білого каменя й уже здалека видно її білу вежу. По дорозі минаємо ще біблійну місцевість Ендро, що тепер називається Індур, й перед нами видніє здалеку маєстатична гора Тавор. Хоч гора Тавор не надто висока, бо всього 1,800 стіп, вона робить могутнє враження. Вже здалека видно кручену дорогу - серпентину, що в'ється поміж корчами, що ростуть на горі, й під самим верхом розділюється на двоє. Праворуч дорога до римо-католицької церкви Переображення та монастиря оо. францісканів, а ліворуч до грецької православної церкви св. Ілії та мешкання грецьких черців. Наш автобус скрутив із головної дороги на бічну, що веде на гору Тавор. Першу, дуже примітивну, збудовано в 1921-ому році, а теперішню, досить добре вдержану, дорогу збудовано 1954 року. Але й теперішня, нова дорога надто стрімка й дуже закручена так, що автобус не може виїхати на гору. Тому ми мали з підніжжя гори їхати на вершок таксівками. За часів Христа певно ще не було ніякої дороги, може була лиш якась вузенька стежка. Тому Христос та Його три Апостоли побували в дорозі на верх гори, де відбулося Переображення, аж три дні.

Дорога з самого початку в'ється круто й бистро пнеться в гору. На одному закруті перед нами показуються хати. То село Даберат, або Дабурія, в якому живуть араби. В цьому селі Христос залишив був своїх Апостолів, як ішов на верх гори, куди забрав лише своїх найближчих Апостолів Петра, Якова та Йоана. В цьому селі Христос, після повороту з гори, уздоровив хлопця, що мав злого біса. Мт. 17, 14, Лк. 9, 37). В Дабурії є ще й досі руїни досить великої (66х30 стіп) церкви, що була збудована в честь восьми Апостолів, яких Христос залишив був у Дабурії, як ішов на гору Тавор. Руїни церкви належать тепер оо. францісканам. Багато хатів у Дебурії збудовані із каміння, що його забрали з руїн давної церкви. Це каміння однак є ще старшого походження, як сама церква, що її було збудовано в честь восьми Апостолів. Мабуть ще далеко до Христа в цій околиці жили хананейці, які мали тут свою святиню, яку опісля зburено й частину каміння зужито на будову християнського храму.

То була неділя, як ми приїхали до Дебури, день вільний від праці й на вулиці села було троха мешканців Дебурії. Ми не задержувалися в Дебурії зовсім, бо спішилися, щоб бути на час на горі Тавор, а до того Джордж не дуже прихильно висловлювався про мешканців Дебурії — рабів мусулман, які стараються зрочанам продавати як намятки, різні камінці, які будім то походять з руїн церкви восьми Апостолів. Тому наш автобус завернув гостро на закруті й поїхав дальше до підніжжя гори Тавор, де на нас мали ждати таксівки.

Кручена дорога на гору Тавор. Вгорі розділюється: праворуч веде до римо-католицької церкви Переображення та монастиря оо. францісканів; ліворуч до грецької православної церкви св. Ілії та грецького православного монастиря.

Якщо ви прибули в Канаду до 30 листопада 1972 року та лишилися в ній або як відвідувач, або ж без легального на те статуса, вам дається нагода до півночі 15 жовтня 1973 року стати громадянином нашої країни

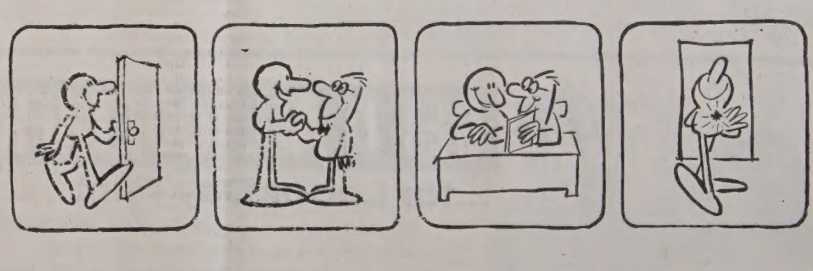

Якщо Ви ведете успішний образ життя в Канаді, Ви повинні, на нашу думку, користатися всіма правами повноправних громадян. Ми можемо допомогти Вам в цій справі лише до півночі 15 жовтня біжучого року. Ви можете старатися про статус осілого імігранта — це перший крок до отримання громадянства — до вищезгаданої дати без жодної небезпеки бути покараним за те, що Ви прибули сюди або залишилися тут нелегально. До цієї ж самої дати Ваше прохання розглядатиметься на підставі дуже пом'якшених правил закону. До уваги береться багато факторів, які можуть Вас стосуватися; інколи один із них лише може стати вирішальним.

Як бачите, ми намагаємося упростити складну справу. Однак, як би ми не хотіли Вам допомогти, після 15 жовтня ми нічого зробити не зможемо: на підставі нового закону після цієї дати Ви не зможете отримати статуса осілого імігранта і не зможете апелювати проти депортації.

То ж подайте нам своє прізвище та ім'я і адресу та дані про свою справу. Ми хочемо, щоб Ви стали в наші ряди та брали повну участь у нашому житті, а ми подбаємо про те, щоб наша країна стала також і Вашою.

За дальшими відомостями телефонуйте, пишіть або зайдіть до найближчого Імміграційного Центру Канади („Канада Імігрейшен Сентр") або ж, якщо такого поблизу Вас немає, до найближчого Канадського Центру Праці („Канда Меннауер Сентр"); послуги службовців цих центрів безкоштовні. Імміграційні Центри Канади відкриті для подачі прохань від 8 години ранку до 8 години вечора в буденні дні, а по суботам — від 9 години ранку до 5 години після обіду, а в понеділок 15 жовтня — від 8 години ранку до півночі.

МІНІСТЕРСТВО РОБОЧОЇ СИЛИ ТА ІМІГРАЦІЇ
Роберт Андрас, Міністр

Manpower and Immigration
Robert Andras, Minister

Main-d'œuvre et Immigration
Robert Andras, ministre

Українські Похоронні Заведення в Альберті

З годині смутку по втраті дорогої особи в родині, кріятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Альберти:

Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157

Smoky Lake, Phone 656-3000

Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

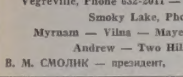

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої рамцу до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

США закінчили війну в Камбоджі

15 серпня американські вояки закінчили війну в Індокитаю, після 10 років завзятих боїв та великих коштів і втрат у людях та воєнному устаткуванні. Кінцеві бої велися на терені держави Камбоджі, де американські бойові літаки перевели 32,000 налетів, скидаючи 245,000 тонн бомб, тобто два рази стільки, що їх скинули в часі другої світової війни на Японію.

Кінцеві обчислення виявили, що в Південному та Північному В'єтнамі, Лаосі та Камбоджі згинуло 55, 136 американських вояків, важко поранених було 153, 302 вояків, легко поранених 150,388, а пропавших 1,249 вояків. В болях, поруч американців, згинуло 196, 863 південно-в'єтнамських вояків.

У цій війні згинуло, за обчисленнями американського міністерства війни, 932,793 комуністів, головно північних в'єтнамців та південно-в'єтнамських комуністів.

Кошт війни в Індокитаї перевищив суму 108 мільярдів долярів. У всіх крайнах, де велася війна, американські бомбовики скинули понад шість і пів мільйона тон бомб. У війні в Індокитаї америка н ці втратили 8,579 літаків та гелікоптерів, які збито в часі налетів та повітряних боїв. Американські воєнні фахівці впевняють, що ці великі кошти оплатилися, бо комуністів таки заломано й вони не представляють такої небезпеки для Азії, як перед війною в Індокитаї.

ПОШУКУЮ

Пошукую мойого свояка (зля його сина Юрка — сестра Катерина) Петра ЦЯ ПИЧ-а сина Гаврила з Буківщина, повіту Турка, Галичина, народж. 1897 року., виїхав до Канади 1926 року. Мешкав перед 2-гою світовою війною в Едмонтоні, Альберта (тодішня адреса 10275 - 101 Стріт). Його або знайомих прошу написати на адресу:

Petro HRYNDEJ
2136 West Rice Street
Chicago, Ill. 60622, U.S.A.

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ
11023 - 107 авеню, Едмонтон — тел. 425-9214
Цертифікований дентистичний механік.

AUDIOTONE
THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● ПОТРІБНО ЖІНКИ на повний час або на кілька годин денно до шиття. Зголошення: Тел.: 474-4611.

● ЖІНКА ВІКОМ 50 років, самітна, спокійної вдачі, добра господиня пошукує чоловіка до одруження віком 60 років. Зголошення до „Українських Вістей" під „Ф.Б".

● ДИРЕКЦІЯ ДОМУ Української Молоді в Едмонтоні пошукує господаря, який занявся би працею в Домі і мешкав у вигідному дво-спальневому мешканні. Платня після згоди. За інтересованих просимо голоситися на число т. 474-3246.
Дирекція

● ПОСЛІСТЬ З ДОБРИМ доходом: три умебльовані світи. Продам або заміняю за менший дім. Без посередників. Властитель Тел.: 424-5012.

● НА РЕНТ дві кімнати, кухня і спальня. Умебльовані, на другій підлозі. Для двох старших людей, або самітної жінки. 9526 - 110 Авеню. Тел.: 424-4004.

Крадуть худобу

У зв'язку зі зростом цін на м'ясо, в Канаді збільшилася крадіж худоби із фарміа. Злодії деколи ріжуть худобу на місці й м'ясо забирають, а шкіри та відпадки залишають.

За інформаціями з Манітоби, там в 1970-ому році було вкрадено 146 штук худоби, в 1972-ому році 430 штук, а цього року крадіжі м а б у ть досягнуть 1,000 штук. Фармерські організації та фармери нарікають, що кари за крадіж худоби надто лагідні (150-500 долярів) й вони ніяк не відстрашують від крадіжі худоби, бо за м'ясо одної худобини злодій може дістати прибл. 600 долярів.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Накидаються на совєтського науковця

Винахідник совєтської атомної бомби 52-річний А. Захаров відомий з того, що він публічно критикує совєтський уряд за переслідування та арешти противників совєтського режиму, домагаючися заведення в СССР демократичних прав. Тепер совєтський уряд почав добиратися й до самого Захарова. Захаров опублікував звіт з розмови, яку він мав із заступником головного прокурора СССР М. Маляровим. Маляров звернув увагу Захарову, що він працював у „секретних ділянках" та що він зобов'язався не зустрічатися з ніякими чужинцями. Одначе Захаров зустрічався з чужинцями — сказав заступник прокурора) й передав їм різні інформації, які може використати чужоземна розвідка". Маляров сказав Захарову, щоб він уважно передумав цілу справу й з'ясував собі, в яке важке положення він себе поставив наслідком зустрічей з чужинцями й які то може мати наслідки. Захаров відповів, що він ніяких військових чи державних таємниць не зрадив чужинцям, а то, його він вимагає від совєтського уряду, тобто збереження прав людини, не є ніяким злочином. Одначе Захаров побоюється, що уряд СССР захоче його замкнути до шпиталю для умово хворих, або й до тюрми.

Усміхніться

ГЛУХОТА

Дуже багатий і глухий дід несподівано почав чути. Знайомий питає його.

— Ваша рідня, напевно, з того дуже щаслива?

— Ніхто ж у хаті навіть не знає, що я чую — відповів багач.

— Чому ж?

— Я собі сиджу, як колись, лише слухаю, що мене говорять і вже двічі змінив завіщання.

* * *

Малий хлопчик пит а є батька: — Тату, чому ти оженився з мамою?

На це батько з тріюмфальною усмішкою каже до жінки:

— Бачиш, навіть дитина не може надивуватися!

* * *

— Сусіде, чи не могли б ви свого пса прогнати кудись? Учора так страшно завивав, що моя дочка через нього мусіла припинити спів.

— Шкодую, але ваша дочка почала перша.

* * *

— Мамо, подивись, у цього пана немає на голові жодної волосинки.

— Тихше, він може почути.

— А хіба він ще того не знає?

* * *

Заходить жінка в крамницю в СССР. — Сіль є? — нема, — відповідає продавець. — А мило? — І мила нема. — То, може хоч сірники є? — Сірників теж нема. — А навіщо ж вам тоді тут сидіти, як нічого нема? — Хто ж вам інакше скаже, чого нема?

► Ізраїльський уряд змен шив час військової служби для ізраїльських вояків із 36 до 33-ох місяців. Ізраїльські дівчата й далі мають служити при війську 20 місяців.

► Англійський найвищий суд присудив фабриці медичних препаратів „Дістіллярс" заплатити 50 мільйонів долярів 443 дітям, що, наслідком заживання їхніми матерями пастильок, виробленим компанією Дістіллярс, породилися каліками.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Приписовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Anthony Jaskunas (Jeskunas) otherwise known as Anthony Monty of Box 72, Wildwood, in the Province of Alberta, operating engineer intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Anthony Monty.

2. As to my wife's name, Hazel Geraldine Monty, no change is applied for.

No change is applied for as to the names of any of my children, namely: David Allan Monty, Kenneth John Monty, Michael Lawrence Monty, Gerald Anthony Monty.

Anthony Jaskunas
Signature of applicant — legal name in full.
Anthony Monty
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Nicolaus Havirko otherwise known as Nick Haverko of 13527 - 104A St., Edmonton in the Province of Alberta, janitor, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970 for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Nick Haverko.

2. For a change of my wife's name from Victoria Havirko to Victoria Haverko.

3. For changes of my children's names From Deborah Lynn Havirko to Deborah Lynn Haverko, from Donna Lee Havirko to Donna Lee Haverko.

Nicolaus Havirko
Signature of applicant — legal name in full.
Nick Haverko
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Linda Marie Koe otherwise known as Linda Marie Slowinski of 10638 - 97 Street Edmonton in the Province of Alberta, student intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Linda Marie Slowinski.

Linda Marie Koe
Signature of applicant — legal name in full.
Linda Marie Slowinski
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

► Протягом перших п'яти місяців цього року канадці випили понад 147 мільйонів гальонів пива. Якщо взьметься за основу, що пиво пили дорослі люде, прибл. 60% населення, то на кожного канадця припадає пересічно 2.8 гальонів пива протягом того часу.

Остання нагода . . .

(Закінчення з стор. 6)

том вернутися додому і ті, яким видано міністерський дозвіл. **Закон не має відношення** до апеляційного права на тих, супроти яких Канада має встановлені обов'язкові — наприклад, **осіянх імігрантів та біженців.** Закон визнає за тими групами повне право апеляції. Крім того, **новий закон не міняє апеляційного права тих, які прибувають до Канади з візами.** Видавши тим особам візи за кордоном, Канада взяла на себе зобов'язання супроти них. **Закон теж не відбирає** канадським громадянам права апелювати до ради проти рішення відділу імітрації не допустити їх **утриманців** до Канади.

Закон постачає легальну підставу для сповнення обов'язків, що їх прийняла Канада 1969 р., підписавши конвенцію організації Об'єднаних Націй про **статус біженців,** яка охороняє більшість біженців від депортації до країн, де вони були б переслідуваними.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полуденний Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0762 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: .....

Адреса: .....

.....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, вирізьте та негайно пересилайте на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

старa адреса: .....

.....

Ім'я і

.....

нова адреса: .....

(Адресу писати по-англійськи)